

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHUS (neljas koda)

13. jaanuar 2017*

Dokumentidega tutvumine — Määrus (EÜ) nr°1049/2001 — Kemikaaliameti valduses olevad dokumendid, mis sisaldavad aine bis(2-etüülheksüül)ftalaadi (DEHP) kasutusala autoriseeringutaotlusega seotud menetluses esitatud teavet — Otsus avalikustada teatud teave, mida hageja peab konfidentsiaalseks — Ärihuve kaitsev erand — Mõiste „eraelu“ — Omandiõigus — Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas T-189/14,

Deza, a.s., asukoht Valašské Meziříčí (Tšehhi Vabariik), esindaja: advokaat P. Dejl,

hageja,

versus

Euroopa Kemikaaliamet (ECHA), esindajad: A. Iber, T. Zbihlej ja M. Heikkilä, ning hiljem M. Heikkilä, C. Buchanan ja W. Broere, keda abistas advokaat M. Mašková,

kostja,

keda toetavad

Euroopa Komisjon, esindajad: F. Clotuche-Duvieusart, P. Ondrůšek ja K. Talabér-Ritz,

ja

ClientEarth, asukoht London (Ühendkuningriik),

European Environmental Bureau (EEB), asukoht Brüssel (Belgia),

Vereniging Health Care Without Harm Europe, asukoht Rijswijk (Madalmaad),

esindaja: advokaat B. Kloostra,

menetlusse astujad,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada kemikaaliameti 24. jaanuari 2014. aasta otsused, mis puudutavad aine bis(2-etüülheksüül)ftalaadi (DEHP) kasutusala autoriseeringutaotlusega seotud menetluses hageja esitatud teatud teabe avalikustamist,

* Kohtumenetluse keel: tšehhi.

ÜLDKOHUS (neljas koda)

koosseisus: koja president M. Prek (ettekandja), kohtunikud I. Labucka ja V. Kreuschitz,

kohtusekretär: ametnik S. Bukšek Tomac,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 29. juuni 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

- 1 Ainet bis(2-etiülheksüül)ftalaat (DEHP) (edaspidi „DEHP“) kasutatakse polüvinüülkloriidist (PVC) plasti pehmemdamiseks. DEHP lisati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006, L 396, lk 1; parandus ELT 2007, L 136, lk 3), XIV lisasse. Selle aine eespool nimetatud lisasse kandmise tagajärg oli see, et alates 21. veebruarist 2015 peab selle kasutuslale nüüd andma autoriseeringu Euroopa Kemikaaliamet (ECHA; edaspidi „kemikaaliamet“).
- 2 Selleks et hageja Deza a.s. saaks pärast 21. veebruari 2015 katkestusteta jätkata DEHP tootmist, esitas ta kemikaaliametile autoriseeringutaotluse vastavalt määruse nr 1907/2006 artiklile 62. Oma autoriseeringutaotlusele lisas ta konfidentsiaalse ja mittekonfidentsiaalse versiooni nõutud dokumentidest, mille hulka kuulusid kemikaaliohutuse aruanne, alternatiivide analüüs ja sotsiaal-majanduslik analüüs. Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. ja Vinyloop Ferrara SpA (edaspidi „endised hagejad“) esitasid DEHP tootmise jätkamiseks samuti autoriseeringutaotluse.
- 3 Kemikaaliamet viis ajavahemikus 13. november 2013 kuni 8. jaanuar 2014 määruse nr 1907/2006 artikli 64 lõike 2 alusel läbi avaliku konsultatsiooni DEHPga seotud taotluste kohta. Selles kontekstis tegi ta üldsusele kättesaadavaks mitmeid nimetatud ainega seotud dokumente.
- 4 Tuginedes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrusele (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331), esitasid ClientEarth ja European Environmental Bureau (EEB) 5. detsembril 2013 kemikaaliametile taotluse tutvuda kemikaaliohutuse aruande ja alternatiivide analüüsiga, mis sisaldasid DEHP kasutuslaga seotud autoriseeringutaotluses, kuna nad leidsid, et avaliku konsultatsiooni käigus avalikustatud dokumendid olid mittetäielikud.
- 5 Kemikaaliamet teavitas 18. detsembri 2013. aasta kirjaga hagejat dokumentidega tutvumise taotlusest, mille olid ClientEarth ja EEB esitanud autoriseeringutaotluses sisalduvate kemikaaliohutuse aruande ja alternatiivide analüüsi kohta. Kemikaaliamet teavitas teda samuti sellest, et ta saadab talle elektrooniliselt eespool viidatud dokumentidest versiooni kustutatud tekstiga, ning ta palus hagejal selgelt märkida ära teave, mille avalikustamist ta ei soovi ning tuua esile põhjused, miks see teave on hõlmatud mõne määruse nr 1049/2001 artiklis 4 toodud erandiga.

- 6 Kemikaaliamet saatis hagejale 24. jaanuaril 2014 kirja viitenumbriga AFA-C-0000004274-77-09/F ning endistele hagejatele kirjad, mille viitenumbrid on vastavalt AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F ja AFA-C-0000004151-87-08/F ning milles kemikaaliamet annab neile teada otsusest avalikustada osa taotletud dokumentidest määruse nr 1049/2001 tähenduses (edaspidi „vaidlustatud otsused“).
- 7 Kemikaaliamet teavitas 7. veebruari 2014. aasta kirjaga ClientEarthi ja EEBd sellest, et ta otsustas võimaldada neil taotletud teabega osaliselt tutvuda, kuid avalikustamine oli peatatud, kuna avalikustamise takistamiseks oli algatatud menetlus Üldkohtus. Sellele kirjale oli lisatud üks 24. jaanuari 2014. aasta kirjadest, mis oli adresseeritud Arkema France'ile ja mis oli hagejale adresseeritud kirjaga analoogiline.

Menetlus ja poolte nõuded

- 8 Hagejad ja endised hagejad esitasid 24. märtsil 2014 vaidlustatud otsuste peale ELTL artikli 263 alusel tühistamishagi. Sama päeva eraldi menetluskohaldamisega esitasid nad ELTL artikli 278 alusel kohaldamise peatamise taotluse, et saavutada vaidlustatud otsuste kohaldamise peatamine.
- 9 Endised hagejad andsid 8. aprilli 2014. aasta kirjaga Üldkohtule teada, et nad loobuvad hagist, ning Üldkohtu president võttis selle teatavaks 11. aprilli 2014. aasta osaliselt registrist kustutamise kohtumäärusega.
- 10 25. juuli 2014. aasta kohtumäärusega Deza vs. ECHA (T-189/14 R, ei avaldata, EU:T:2014:686) peatati dokumendi viitenumbriga AFA-C-0000004274-77-09/F kohaldamine ning kemikaaliametile pandi kohustus jätta avalikustamata DEHPd puudutavad kemikaaliohutuse aruanded ja alternatiivide analüüsid, mille olid esitanud endised hagejad ja mille kohta olid tehtud otsused viitenumbritega AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F ja AFA-C-0000004151-87-08/F.
- 11 Üldkohtusse 1. augustil 2014 saabunud menetluskohaldamisega esitasid ClientEarth, EEB ja Vereniging Health Care Without Harm Europe (edaspidi „HCWH Europe“) kemikaaliamenti nõuete toetuseks menetlusse astumise avalduse. Peale selle taotlesid nad inglise keele kasutamise võimaldamist esimese võimalusena menetluse kirjalikus ja suulisel osas ning teise võimalusena menetluse suulisel osas.
- 12 Eespool viidatud taotlused toimetati hagejale ja kemikaaliametile kätte vastavalt 2. mai 1991. aasta Üldkohtu kodukorra artikli 116 lõikele 1.
- 13 Üldkohtu neljanda koja presidendi 25. septembri 2014. aasta määrusega lubati Euroopa Komisjonil astuda menetlusse kemikaaliamenti nõuete toetuseks.
- 14 Üldkohtusse 3. oktoobril 2014 saabunud menetluskohaldamisega palus kemikaaliamet käsitleda ClientEarthi, EEB ja HCWH Europe'i suhtes konfidentsiaalsena vasturepliigi lisa D1.
- 15 Üldkohtusse 10. oktoobril 2014 saabunud menetluskohaldamisega palus hageja käsitleda ClientEarthi, EEB ja HCWH Europe'i suhtes konfidentsiaalsena hagiavalduses sisalduvaid teatud andmeid ja teavet.
- 16 Üldkohtusse 31. oktoobril 2014 saabunud menetluskohaldamisega parandas hageja hagiavalduses ja selle lisades ning kemikaaliamenti otsustes ja nende lisades sisalduvate teatud andmete konfidentsiaalsena käsitlemise taotlust ning palus ClientEarthi, EEB ja HCWH Europe'i suhtes samuti käsitleda konfidentsiaalsena vasturepliigi lisa D1.

- 17 Üldkohtu neljanda koja esimehe 16. jaanuari 2015. aasta määrusega lubati ClientEarthil, EEB-l ja HCWH Europe'il kemikaaliameti nõuete toetuseks menetlusse astuda. Keeltekasutuse korrast erandi tegemise taotlus, mille esitasid menetlusse astujad, jäeti rahuldamata osas, milles see puudutas menetluse kirjalikku osa, ning keeltekasutuse korrast erandi tegemise taotlus seoses menetluse suulise osaga otsustati lahendada edaspidi.
- 18 ClientEarth, EEB ja HCWH Europe esitasid 20. veebruaril 2015 vastuväited vasturepliigi lisa D1 konfidentsiaalsena käsitlemisele.
- 19 Üldkohus võttis 14. aprillil 2015 menetlust korraldava meetme, millega ta esitas hagejale küsimusi konfidentsiaalsena käsitlemise muudetud taotluse kohta.
- 20 Hageja vastas Üldkohtu esitatud küsimustele 29. aprillil 2015.
- 21 Üldkohtu neljanda koja presidendi 12. juuni 2015. aasta määrusega rahuldati konfidentsiaalsena käsitlemise taotlus ClientEarthi, EEB ja HCWH Europe'i suhtes selles osas, milles see puudutas esiteks kemikaaliohutuse aruande andmeid, mis sisalduvad nii vaidlustatud otsuste konfidentsiaalse versiooni lisa 3 (hagiavalduse leheküljed 941–1503) kui ka hagiavalduse konfidentsiaalse versiooni lisa A.4.5 lehekülgedel 353–915, ning teiseks alternatiivide analüüsi andmeid, mis sisalduvad nii vaidlustatud otsuste konfidentsiaalse versiooni lisa 4 (hagiavalduse leheküljed 1504–1819) kui ka hagiavalduse konfidentsiaalse versiooni lisa A.4.4 lehekülgedel 37–352. Konfidentsiaalsena käsitlemise taotlus jäeti ülejäänud osas rahuldamata.
- 22 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsused,
 - mõista kohtukulud välja kemikaaliametilt.
- 23 Kemikaaliamet, keda toetavad komisjon ning ClientEarth, EEB ja HCWH Europe, palub Üldkohtul:
- jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata selles osas, milles see puudutab otsuseid, mis sisaldasid kirjades, mida ei olnud otse hagejale adresseeritud.
 - jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 24 Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, millest esimene käsitleb määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 koostoimes määruse nr 1907/2006 artikliga 118 rikkumist; teine intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu (EÜT 1994, L 336, lk 214; ELT eriväljaanne 11/21, lk 305) (edaspidi „TRIPS-leping“), mis moodustab 15. aprilli 1994. aasta Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu (EÜT 1994, L 336, lk 3; ELT eriväljaanne 11/21, lk 82) 1C lisa, eelkõige artikli 39 lõike 2 rikkumist; kolmas 4. novembril 1950 Roomas allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK“) artikli 8, EIÕK lisaprotokolli artikli 1 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 17 rikkumist ning neljas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 rikkumist.

- 25 Kemikaaliamet vaidlustab hageja argumendid, mille hageja esitas vaidlustatud otsuste tühistamise nõude põhjenduseks, ning väidab, et hagi on vastuvõetamatu osas, milles see puudutab otsuseid, mis sisalduvad viitenumbritega AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F ja AFA-C-0000004151-87-08/F kirjades.
- 26 Käesoleva juhtumi asjaoludel leiab Üldkohus, et hea õigusemõistmine põhjendab käesoleva hagi sisuliselt rahuldamata jätmist, nagu ilmneb järgnevast käsitlesest, ilma et eelnevalt oleks vaja teha otsus asja läbivaatamist takistava asjaolu kohta, mille kemikaaliamet enda kaitseks esitas ja mis puudutab seda, et hagi käsitleb eespool punktis 25 viidatud otsuseid (vt selle kohta kohtuotsused, 26.2.2002, nõukogu vs. Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, punktid 50–52; 23.10.2007, Poola vs. nõukogu, C-273/04, EU:C:2007:622, punkt 33, ja 10.10.2014, Marchiani vs. parlament, T-479/13, ei avaldata, EU:T:2014:866, punkt 23).
- 27 Sissejuhatuses tuleb meenutada, et määrus nr 1907/2006 paneb taotlejale, kes soovib teatud kemikaali kasutada, kohustuse teha alternatiivsete ainete kättesaadavuse analüüs, analüüsida nendega kaasnevaid ohtusid ning teha kindlaks nende kasutamise tehniline ja majanduslik teostatavus. Sellega seoses esitas hageja DEHP kasutusala autoriseeringutaotluses kemikaaliametile kahe järgmise dokumendi konfidentsiaalse versiooni ja mittekonfidentsiaalse versiooni: kemikaaliohutuse aruande ja alternatiivide analüüsi. Nende dokumentide mittekonfidentsiaalne versioon avaldati kemikaaliameti veebisaidil. Pärast seda, kui ClientEarth ja EEB olid esitanud dokumentidega tutvumise taotluse, palus kemikaaliamet hagejal oma seisukoha uuesti läbi vaadata ning analüüsida uuesti teavet, mida tuli konfidentsiaalseks pidada. Hageja edastas konfidentsiaalsete dokumentide muudetud versiooni. Kemikaaliamet leidis siiski, et selle teabe hulgas, mille avalikustamist hageja ei soovinud, ei olnud teatud osa teabest konfidentsiaalne ning see teave tuli seega dokumentidega tutvumise taotluse esitajatele edastada. Seetõttu valmistas kemikaaliamet ette teise versiooni nendest dokumentidest, mille mitu lõigud olid konfidentsiaalsuse säilitamiseks kustutatud, ning muud lõigud olid sisse jäetud, et need avalikustada. Hageja leidis, et hulk teavet (edaspidi „vaidlusalune teave“), mida kemikaaliamet pidas avaldatavaks, pidi jääma konfidentsiaalseks. Tühistamishagis loetles hageja ammendavalt vaidlusaluse teabe, mis sisaldus dokumentide viimases versioonis, mille kemikaaliamet oli ette valmistanud. Järelikult on käesoleva hagi ese ammendavalt loetletud vaidlusaluse teabega tutvumine.
- 28 Teise väite raames kaitseb hageja sisuliselt siiski põhimõttelist seisukohta, et teatud liiki dokumentidele kohaldatavad tutvumise võimaldamisest keeldumise üldised eeldused puudutavad samuti vaidlusalust teavet, mis on esitatud määrusega nr 1907/2006 ette nähtud autoriseerimismenetluses, ning selle seisukoha järgi kahjustaks nende dokumentide avalikustamine järelikult põhimõtteliselt ärihuvi. Üldkohus on arvamusel, et see etteheide on iseseisev väide, mida tuleb esimesena analüüsida.

1. Eraldi väide, mis käsitleb määrusega nr 1907/2006 ette nähtud autoriseerimismenetluses esitatud teabe konfidentsiaalsuse üldise eelduse olemasolu

- 29 Selle väitega kinnitab hageja sisuliselt, et ärisaladusega on hõlmatud kogu vaidlusaluse teave tervikuna.
- 30 Kemikaaliamet väidab, et selline hageja seisukoht ei vasta hageja seisukohale kolmandate isikutega konsulteerimise menetluses, kuna viimati nimetatud menetluses ei esitanud hageja ühtegi argumenti, et asjaomast teavet tuleks käsitleda koos, ning ta esitas oma vaidlusaluse teabe avalikustamata jätmise taotluse põhjenduseks hoopis mõned konkreetsed seotud põhjused. Sisuliselt vaidlustab kemikaaliamet vaidlusaluse teabe konfidentsiaalsuse üldise eelduse olemasolu.
- 31 Sissejuhatuses tuleb rõhutada, et isegi kui eeldada, et hageja kaitstud seisukoht ei vasta, nagu kemikaaliamet väidab, hageja suhtumisele haldusmenetluses, ei tähenda see siiski seda, et hageja ei saa seda väidet esitada.

- 32 Nimelt kaitseb hageja sisuliselt põhimõttelist seisukohta, et teatud liiki dokumentidele kohaldatavad tutvumise võimaldamisest keeldumise üldised eeldused puudutavad samuti vaidlusalust teavet, mis on esitatud määrusega nr 1907/2006 ette nähtud autoriseerimismenetluses, ning selle seisukoha järgi kahjustaks nende dokumentide avalikustamine järelikult põhimõtteliselt ärihuvi. Mis puudutab määruse nr 1049/2001 ja määruse nr 1907/2006 tõlgendamist, siis seda küsimust võib Üldkohtus õigusparaselt tõstatada, isegi kui seda ei olnud haldusmenetluse etapis tõstatatud ja seetõttu ka mitte analüüsitud. Seega tuleb seda analüüsida.
- 33 Selle küsimuse analüüsimine nõuab selle meenutamist, et vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 2 lõikele 3 kohaldatakse kemikaaliameti dokumentidega tutvumise õiguse sätteid kõigi ameti käsutuses olevate dokumentide suhtes, see tähendab ameti koostatud ja talle saadetud ning tema valduses olevate dokumentide suhtes kõikides Euroopa Liidu tegevusvaldkondades. Kuigi määruse eesmärk on anda üldsusele institutsiooni dokumentidega tutvumise õigus, mis oleks võimalikult laiaulatuslik, on sel õigusel teatavad üldisest või erahuvist lähtuvad piirid (vt selle kohta kohtuotsus, 27.2.2014, komisjon vs. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 85).
- 34 Samuti tuleb märkida, et Euroopa Kohus on tunnustanud asjaomaste institutsioonide ja ametite võimalust tugineda teatud liiki dokumentidele kohaldatavatele üldistele eeldustele, kuna sama laadi dokumentide avalikustamise taotluste suhtes saab kohaldada sarnaseid üldist laadi kaalutlusi (vt selle kohta kohtuotsus, 1.7.2008, Rootsi ja Turco vs. nõukogu, C-39/05 P ja C-52/05 P, EU:C:2008:374, punkt 50).
- 35 Nii on Euroopa Kohus ja Üldkohus dokumentidega tutvuda võimaldamisest keeldumise üldiste eelduste olemasolu tunnustanud mitmel sellisel juhul nagu näiteks riigiabi üle järelevalve teostamise menetluse haldustoimik, ettevõtjate koondumiste üle kontrolli teostamise menetluses vahetatud dokumendid, dokumendid ELTL artikli 101 kohaldamise menetluses ja keskkonna valdkonnas otsustamisprotsessiga seotud komisjoni läbiviidud mõjuhinnangu raames koostatud dokumendid.
- 36 Esiteks nähtub kohtupraktikast, et selleks, et isiku puhul, kes taotleb dokumentidega tutvumist määruse nr 1049/2001 alusel, saaks nõuetekohaselt kohaldada üldist eeldust, on vaja, et taotletud dokumendid kuuluksid samasse dokumentide liiki või oleksid sama laadi (vt selle kohta kohtuotsused, 1.7.2008, Rootsi ja Turco vs. nõukogu, C-39/05 P ja C-52/05 P, EU:C:2008:374, punkt 50, ja 17.10.2013, nõukogu vs. Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, punkt 72).
- 37 Teiseks nähtub sellest kohtupraktikast, et üldiste eelduste kohaldamine on põhiliselt tingitud tungivast vajadusest tagada, et asjaomased menetlused kulgeksid nõuetekohaselt ning et nende eesmärke ei kahjustataks. Nii võib üldise eelduse tunnustamine tugineda sellele, et teatavate menetluste puhul takistab asjaomaste dokumentidega tutvumine menetluse nõuetekohast kulgemist ning võib menetlust kahjustada, kuna üldised eeldused võimaldavad tagada menetluse kulgemise terviklikkust, piirates kolmandate isikute sekkumist (vt selle kohta, kohtujuristi ettepanek, Wathelet, liidetud kohtuasjad LPN ja Soome vs. komisjon, C-514/11 P ja C-605/11 P, EU:C:2013:528, punktid 66, 68, 74 ja 76). Liidu institutsioonis toimuvat menetlust – mille tarvis taotletud dokumendid koostati – käsitlevas õigusaktis ette nähtud erinormide kohaldamine on üks kriteerium, mis võib põhjendada üldise eelduse tunnustamist (vt selle kohta kohtuotsus, 11.6.2015, McCullough vs. Cedefop, T-496/13, ei avaldata, EU:T:2015:374, punkt 91, ja kohtujuristi ettepanek, Cruz Villalón, kohtuasi nõukogu vs. Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:325, punkt 75).
- 38 Nii leiab liidu kohus, et erandeid õigusest tutvuda dokumentidega, mis on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artiklis 4, ei saa tõlgendada, võtmata arvesse nende dokumentidega tutvumist puudutavaid erinorme, mis on asjaomastes määrustes ette nähtud. Selle kohta on Euroopa Kohus märkinud, et ELTL artikli 101 kohaldamise menetluse raames reguleerivad nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [ELTL artiklites 101 ja 102] sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1, ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) ja komisjoni 7. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 773/2004, mis käsitleb [ELTL artiklite 101 ja 102] kohaste menetluste

teostamist komisjonis (ELT 2004, L 123, lk 18; ELT eriväljaanne 08/03, lk 81), teatud sätted selle menetluse toimiku dokumentide kasutamist kitsendavalt, kuna need sätted näevad ette, et ELTL artikli 101 kohaldamise menetluse poolte õigus tutvuda komisjoni toimikus sisalduvate dokumentidega ei ole piiritu ning kolmandatel isikutel, välja arvatud kaebuste esitajad, ei ole sellises menetluses õigust tutvuda komisjoni toimiku dokumentidega. Euroopa Kohus oli arvamusel, et määruse nr 1049/2001 alusel ELTL artikli 101 kohaldamise menetluse toimiku dokumentidega tutvumise üldine võimaldamine seaks ohtu tasakaalu, mida liidu seadusandja soovis määrustes nr 1/2003 ja nr 773/2004 tagada ühelt poolt ettevõtjate kohustuse edastada komisjonile potentsiaalselt tundlikku äriteavet, mis võimaldaks komisjonil tuvastada kartellikokkuleppe olemasolu ja hinnata selle kooskõla viidatud artikliga, ja teiselt poolt ametisaladuse ja ärisaladuse tõttu komisjonile edastatud teabe tugevdatud kaitse tagatuse vahel. Euroopa Kohus järeldas sellest, et komisjonil oli määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses ja kolmandas taandes sätestatud erandite kohaldamisel õigus eeldada – ilma, et ta uuriks konkreetselt ja individuaalselt ELTL artikli 101 kohaldamise menetluse toimikus olevat igat dokumenti –, et nende dokumentide avalikustamine kahjustab põhimõtteliselt sellesse menetlusse kaasatud ettevõtjate ärihuve kaitset (vt selle kohta kohtuotsus, 27.2.2014, komisjon vs. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punktid 86, 87, 90 ja 93).

- 39 Erinevalt olukordadest, mille puhul Euroopa Kohus ja Üldkohus mõnsid, et kohalduvad dokumentidega tutvuda võimaldamisest keeldumise üldised eeldused, reguleerib määrus nr 1907/2006 siiski sõnaselgelt selle määruse ja määruse nr 1049/2001 vahelist suhet. Nimelt näeb määruse nr 1907/2006 artikkel 118 ette, et kemikaaliameti valduses olevate dokumentide suhtes kohaldatakse määrust nr 1049/2001. See ei reguleeri kitsendavalt nende dokumentide kasutamist, mis sisalduvad kemikaali kasutusala autoriseerimise menetlusega seotud toimikus. Nimetatud määrus ei näe tegelikult ette toimikuga tutvumise võimaldamise piirdumist „asjaomaste poolte“ või „kaebuse esitajatega“. Äärmisel juhul määrab see määrus oma artikli 118 lõikes 2 konkreetselt kindlaks teabe, mille avalikustamine kahjustaks asjaomase isiku ärihuve. Määruse artikli 119 lõige 1 loetleb seevastu muu teabe, mis tuleb üldsusele veebis kättesaadavaks teha.
- 40 Üldine eeldus ei tulene seega määruse nr 1907/2006 sätetest. Seega ei saa tunnistada, et määrusega nr 1907/2006 ette nähtud autoriseerimismenetluses peetakse kemikaaliametile edastatud teavet selliseks, mis on tervikuna ilmselgelt hõlmatud autoriseeringu taotleja ärihuve kaitsva erandiga.
- 41 Kuigi seda erandit kohaldatakse vastaval juhul kemikaaliametile edastatud teatud dokumentidele, ei tarvitse see olla nii iga dokumendi puhul või kõikide dokumentide puhul tervikuna. Kemikaaliamet peab selle igal juhul kindlaks tegema iga dokumendi konkreetse ja tegeliku hindamisega, nagu nõuab määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimene taane.
- 42 Selles kontekstis tuleb tõdeda, et kemikaaliamet hindas iga dokumenti konkreetselt ja tegelikult määruse nr 1049/2001 ja määruse nr 1907/2006 vastavate sätete kohaselt.
- 43 Eeltoodust nähtub, et väide, et on olemas üldine konfidentsiaalsuse eeldus määrusega nr 1907/2006 ette nähtud autoriseerimismenetluses esitatud teabe kohta, tuleb tagasi lükata.

2. Esimene väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 2

- 44 Esimese väitega, mis puudutab määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 koostoimes määruse nr 1907/2006 artikliga 118 rikkumist, esitab hageja neli osaväidet. Esimeses osaväites leiab hageja, et vaidlusalune teave on konfidentsiaalne, kuna see puudutab tema oskusteavet ja ärisaladust. Teise osaväite raames tugineb hageja TRIPS-lepingu artikli 39 lõikele 2, mis on liidule siduv, ja väidab, et vaidlusaluse teabe avalikustamine kolmandatele isikutele kahjustaks tema ärihuve ja tema intellektuaalomandi õiguste kaitset ehk tema ärisaladuse kaitset. Kolmas osaväide põhineb asjaolul, et „ülekaalukat üldist huvi“, mis põhjendab vaidlusaluse teabe avalikustamist, ei saa pidada peamiseks ega sellise avalikustamisega kaitstavaks. Pealegi ei märkinud kemikaaliamet selgelt ja konkreetselt, milline

on üldine huvi, mis põhjendab vaidlusaluse teabe avalikustamist. Neljas osaväide käsitleb ELTL artikli 296 rikkumist, kusjuures hageja heidab kemikaaliametile ette, et ta ei põhjendanud, kas vaidlusalune teave on TRIPS-lepingu artikli 39 lõike 2 tähenduses ärisaladus või mitte, ning veel enam, et ta ei maininud võimalikku ülekaalukat üldist huvi, mis põhjendab selle konfidentsiaalse teabe avalikustamise otsust.

Esimene osaväide, et vaidlusalune teave on konfidentsiaalne, kuna see on äriteave ja puudutab hageja oskusteavet

- 45 Esimeses osaväites leiab hageja, et vaidlusalune teave on konfidentsiaalne, kuna see kujutab endast ärihuve määruse nr^o1049/2001 artikli 4 lõike 2 tähenduses.
- 46 Selle osaväite põhjenduseks selgitab hageja esiteks, et see teave hõlmab tema oskusteavet ja ärisaladust, kuna teave ei ole lihtsalt kättesaadav, see on ärieesmärgil kasutatav ning selle kogumine ja korrastamine viisil, mis võimaldaks autoriseeringu andmist DEHP turule viimiseks ja edasiseks kasutamiseks, nõudis rahalisi vahendeid ja märkimisväärseid pingutusi.
- 47 Teiseks vaidlustab ta selle, et andmeid piirväärtuste kohta võrdluses kokkupuute- ja kontsentratsiooniväärtustega, mis siis, kui neid ei ole saavutatud, ei oma kahjulikku toimet inimeste tervisele (DNEL) või keskkonnale (PNEC) (edaspidi „DNEL- ja PNEC-väärtused“), millele ta viitab, võiks pidada avalikuks määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punkti f tähenduses.
- 48 Kemikaaliamet lükkab need argumendid tervikuna ümber.
- 49 Sissejuhatuseks olgu meenutatud, et ELTL artikli 15 lõike 3 kohaselt on igal liidu kodanikul ja igal füüsilisel või juriidilisel isikul, kes elab või kelle registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis, õigus pääseda ligi liidu institutsioonide, organite ja asutuste mis tahes andmekandjal säilitatavatele dokumentidele põhimõtete ning tingimuste alusel, mis määratletakse kooskõlas seadusandliku tavamenetlusega. Määruse nr^o1049/2001 eesmärk, nagu on märgitud selle põhjenduses 4 ja artiklis 1, on anda üldsusele võimalikult laiaulatuslik õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega (kohtuotsused, 28.6.2012, komisjon vs. Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punkt 111; 28.6.2012, komisjon vs. Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, punkt 53, ja 14.11.2013, LPN ja Soome vs. komisjon, C-514/11 P ja C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 40).
- 50 Pealegi reguleerib autoriseeringutaotluste menetlust määrus nr^o1907/2006, mis kehtestab liidu menetluse kemikaalide kasutusala autoriseerimiseks. Määruse nr^o1907/2006 artikkel 118 näeb ette, et määrust nr^o1049/2001 kohaldatakse kemikaaliameti valduses olevate dokumentide suhtes. Sellest tuleneb, et põhimõtet, et üldsusel on võimalikult laiaulatuslik õigus tutvuda dokumentidega, tuleb põhimõtteliselt järgida kemikaaliameti valduses olevate dokumentide suhtes.
- 51 Põhimõtet, et üldsusel on võimalikult laiaulatuslik õigus tutvuda dokumentidega, võib ikkagi teatud üldistest või erahuvidest lähtudes piirata. Nimelt näeb määrus nr^o1049/2001 ning eelkõige selle põhjendus 11 ja artikkel 4 ette erandnormid, mis panevad institutsioonidele ja asutustele kohustuse mitte avalikustada dokumente, kui avalikustamine kahjustaks ühte nendest huvidest (vt selle kohta kohtuotsused, 28.6.2012, komisjon vs. Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punkt 111; 28.6.2012, komisjon vs. Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, punkt 53, ja 14.11.2013, LPN ja Soome vs. komisjon, C-514/11 P ja C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 40).
- 52 Kuna need määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud erandid teevad erandi põhimõttest, et üldsusel on võimalikult laiaulatuslik õigus tutvuda dokumentidega, tuleb neid tõlgendada ja kohaldada kitsalt (vt selle kohta kohtuotsus, 21.7.2011, Rootsi vs. MyTravel ja komisjon, C-506/08 P, EU:C:2011:496, punkt 75). Sellega seoses tuleb tõendada, et asjaomane dokumendiga tutvumine võib konkreetselt ja tegelikult kahjustada erandiga kaitstud huvi ning et selle huvi kahjustamise oht on mõistlikult

eeldatav, mitte ainult oletuslik (kohtuotsused, 13.4.2005, Verein für Konsumenteninformation vs. komisjon, T-2/03, EU:T:2005:125, punkt 69, ja 22.5.2012, Sviluppo Globale vs. komisjon, T-6/10, ei avaldata, EU:T:2012:245, punkt 64).

- 53 Samuti tuleb märkida, et määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ja eeskätt selle lõikes 2 ette nähtud erandnormide mõte on seada tasakaalu konkreetse juhtumi puhul esinevad vastandlikud huvid, milleks on ühelt poolt huvid, millele asjaomaste dokumentide avalikustamine tuleks kasuks, ja teiselt poolt huvid, mida avalikustamine kahjustaks. Dokumentidega tutvumise taotluse kohta tehtav otsus sõltub sellest, milline huvi on konkreetset juhul kaalukam (kohtuotsused, 14.11.2013, LPN ja Soome vs. komisjon, C-514/11 P ja C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 42, ja 23.9.2015, ClientEarth ja International Chemical Secretariat vs. ECHA, T-245/11, EU:T:2015:675, punkt 168).
- 54 Tuleb märkida, et dokumendiga tutvuda võimaldamisest keeldumiseks ei piisa põhimõtteliselt sellest, et dokument puudutab mõnda määruse nr 1049/2001 artiklis 4 nimetatud tegevust või huvi, kuna asjaomane institutsioon on kohustatud ka selgitama, kuidas dokumendiga tutvumine võib konkreetset ja tegelikult kahjustada huve, mida mõni selles artiklis ette nähtud erand kaitseb (kohtuotsused, 28.6.2012, komisjon vs. Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punkt 116; 28.6.2012, komisjon vs. Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, punkt 57, ja 27.2.2014, komisjon vs. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 64).
- 55 Kohtupraktikast nähtub, et mis puudutab „ärihuvide“ mõistet, siis kaitse, mis määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taande kohaselt peab ärihuvidele olema tagatud, ei saa laieneda äriühingut ja tema ärisuhteid puudutavale kogu teabele, et mitte nurjata üldpõhimõtte kohaldamist, mille kohaselt tagatakse üldsusele võimalikult laiaulatuslik õigus tutvuda institutsioonide valduses olevate dokumentidega (kohtuotsused 15.12.2011, CDC Hydrogene Peroxide vs. komisjon, T-437/08, EU:T:2011:752, punkt 44, ja 9.9.2014, MasterCard jt vs. komisjon, T-516/11, ei avaldata, EU:T:2014:759, punkt 81).
- 56 Seega selleks, et kohaldada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud erandit, on vaja tõendada, et vaidlusalused dokumendid sisaldavad teavet, mille avalikustamine võib kahjustada juriidilise isiku ärihuve. See on muu hulgas nii siis, kui taotletud dokumendid sisaldavad tundlikku äriteavet, mis puudutab eelkõige asjaomaste ettevõtjate äristrateegiaid või nende ärisuhteid, või kui need dokumendid sisaldavad ettevõtja enda andmeid, mis toovad esile tema eksperditeadmised (kohtuotsus, 9.9.2014, MasterCard jt vs. komisjon, T-516/11, ei avaldata, EU:T:2014:759, punktid 82–84).
- 57 Need on asjaolud, mida arvestades hageja argumente tuleb analüüsida.

Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taande rikkumise küsimus

- 58 Tuleb kontrollida, kas kemikaaliamet rikkus määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimest taanet, kui ta võttis vastu vaidlustatud otsused, mis võimaldasid vaidlusaluse teabe avalikustamist, nagu väidab hageja.
- 59 Esiteks, mis puudutab kemikaaliohutuse aruannet, siis tuleb eelnevalt märkida, et vaidlusalune teave, mis selles aruandes sisaldub, on järgmine:
- teadusuuringute nime ja liidu ühe aruande – see tähendab 2008. aasta riskianalüüsi aruande – mainimine ning nende uuringute ja selle aruande sisu (kemikaaliohutuse aruande punktid 5.5.2.2, 5.5.3, 5.6.2, 5.6.3, 5.7.3, 5.8.2, 5.8.3, 5.9.1.2, 5.9.2.2, 5.9.3, 5.10.1.1, 5.10.3 ja 9.0.1);
 - teatud teadusuuringute nime ja kuupäeva pelk mainimine (kemikaaliohutuse aruande punktid 5.1.1.2, 5.10.1.2 ja tabelid nr 43, 45, 52–54, 59, 70 ja 73);

- sellise uuringu nime mainimine, mis puudutab *no observed adverse effect level* väärtusi ehk maksimaalne kontsentratsioon täheldatava kahjuliku toimeta (edaspidi „NOAEL-kokkupuuteväärtus“) (kemikaaliohutuse aruande punkt 5.11.2);
 - teatud andmed DEHP kokkupuute stsenaariumide ja riski iseloomustuse kohta (kemikaaliohutuse aruande punktid 9.1.1, 9.2.1, 9.3.1, 10.1.1, 10.1.2, 10.2.1, 10.2.2, 10.3.1, 10.4.2 ja tabelid nr^o141, 143–154 ja 177–179).
- 60 Esiteks, mis puudutab vaidlusalust teavet seoses teadusuuringute ja nende sisuga, tuleb rõhutada, et need sisaldavad andmeid, mis on juba avaldatud ning on seega üldsusele kättesaadavad. Sama kehtib 2008. aasta riskianalüüsi aruandes leiduva vaidlusaluse teabe kohta. Tegelikult on tegemist liidu dokumendiga, mis on samuti avaldatud. Vaidlusalune teave kujutab endast seega eespool viidatud uuringute ja aruannete väljavõtete kogumit ning see kirjeldab teabe sisu. Ei ilmne, et nende kirjeldavate ja üldsusele kättesaadavate andmete pelga kogumi avalikustamisest võiks piisata hageja ärihuvide kaitse kahjustamiseks. Pealegi ei ole hageja antud juhul tõendanud, et selline teadusandmete kogum kujutab endast tundlikke äriandmeid ning et nende avalikustamine kahjustataks tema ärihuve. Üksnes siis, kui hageja poolt andmekogumise käigus antud hinnangud oleksid endast kujutanud lisaväärtust – see tähendab, kui need oleksid näiteks sisaldanud uusi teadustulemusi või kaalutlusi uue strateegia kohta, mis oleks andnud ettevõtjale ärieelise oma konkurentide ees (vt selle kohta kohtumäärused, 13.2.2014, Luxembourg Pamol (Cyprus) ja Luxembourg Industries vs. komisjon, T-578/13 R, ei avaldata, EU:T:2014:103, punkt 60, ja 25.7.2014, Deza vs. ECHA, T-189/14 R, ei avaldata, EU:T:2014:686, punkt 54) – oleksid need olnud hõlmatud ärihuvidega, mille kaitse tagab määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõige 2.
- 61 Seejärel tuleb märkida, et kemikaaliamet märkis kirjas viitenumbriga AFA-C-0000004274-77-09/F sisalduvas otsuses, et seda teavet võib avalikustada „ilma üksikasjaliku alusanalüüsita“. Konkreetselt kustutas ta just hageja hinnangud, mis olid neid uuringuid arvestades antud (vt eelkõige kemikaaliameti poolt punktides 5.7.3, 5.8.3, 5.9.1.2, 5.9.2.2, 5.9.3, 5.10.1.1 ja 5.10.1.2 kustutatud teave). Seega tegi ta vahet teabel, mis kirjeldab avaldatud uuringute sisu ning mis seetõttu on peamiselt kirjeldav ja mida võib avalikustada, ning teabel, mis lähtub nende kriitilisest analüüsist hageja poolt ning mis sellistena ei ole üldsusele kättesaadav, olles *a priori* hõlmatud ärihuvidega ning mille kemikaaliamet on varjanud. Käesoleval juhul ei saa „objektiivseid“ andmeid *a priori* pidada ettevõtja andmeteks, mis toovad esile tema eksperditeadmised eespool punktis 56 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 62 Pealegi esitas hageja üksnes ebamäärased ja üldised selgitused, tõendamaks, et vaidlusalune teave, mis sisaldab üldsusele kättesaadavate uuringute kokkuvõtteid, võib tekitada väidetavaid tagajärgi selles mõttes, et kahjustatakse tema oskusteavet ja ärisaladusi. Täpsed ja konkreetsed selgitused osutuvad seda enam vajalikuks, et määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud erandeid tuleb tõlgendada ja kohaldada kitsalt, kuna need teevad erandi põhimõttest, mille kohaselt üldsusel on võimalikult laialtalaadlik õigus tutvuda dokumentidega, nagu eespool punktis 52 meelde tuletati.
- 63 Selles kontekstis ei ole samuti tulemuslik hageja argument, mille kohaselt need andmed võimaldavad konkurentidel teada saada, milline on tema tulevase äristrateegia suund selle aine edasisel kasutamisel, ning kuidas ta otsustab DEHPst või selle alternatiividest valmistatud toodete tulevase tootmise üle. Nimelt ei saa objektiivsete andmete kokkukogumine iseenesest olla piisav, et avalikustada hageja äristrateegia sisu või tulevased valikud seoses DEHP tootmisega.
- 64 Samuti tuleb tagasi lükata hageja argument, et osa vaidlusalusest teabest põhineb konfidentsiaalsetel andmetel, mida on jaganud tema ja kolmandad isikud, eelkõige turustajad ja ostjad. Esiteks ei määra hageja kindlaks mingit teavet vaidlusaluse teabe hulgast, mis oleks sellise jagamise tulemus. Teiseks ei esita ta ühtegi dokumenti, mille eesmärk oleks kolmandate isikutega seotud selliste kokkulepete kinnitamine, millega nad oleksid võtnud kohustuse neid dokumente tulevikus mitte avalikustada.

- 65 Mis lõpuks puudutab argumenti, et üldsusele kättesaadavate uuringute kogum nõudis hagejalt intellektuaalset panust uurimise ja analüüsimise näol, millel on äriiline väärtus ning mis puudutab seetõttu ärihuvi, siis see ei ole tulemuslik. Teabe konfidentsiaalsus või mittekonfidentsiaalsus ei sõltu panusest, mida on vaja anda üldsusele kättesaadavates uuringutes sisalduvate andmete kokkukogumisse. Pigem on hageja ülesanne näidata, et üldsusele kättesaadava teabe kokkukogumise tulemuseks olev dokument sisaldab hinnanguid, mis kujutavad endast lisaväärtust eespool punkti 60 tähenduses, ning et see teave on seega hõlmatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2 viidatud ärihuviga.
- 66 See ei tähenda siiski, vastupidi sellele, mida hageja sisuliselt väidab, et avalikustamine annab konkurendile õiguse piirduda oma kemikaali kasutusala autoriseeringutaotluses üksnes hageja sellise toimiku saatmisega, mis sisaldab uuringute kogumit, ning saada seetõttu konkurentsieelis. Määruse nr 1907/2006 artikli 63 lõige 1 rõhutab, et „[k]ui aine kasutusala kohta on esitatud autoriseeringutaotlus, võib järgmine taotleja viidata eelmise taotluse asjakohastele osadele, [...] eeldusel et järgmisel taotlejal on autoriseeringutaotluse nendele osadele viitamiseks autoriseeringu varasema taotleja nõusolek“. See säte kaitseb nii dokumendi omanikku selle eest, et nimetatud dokumenti kasutatakse siis, kui selles sisalduv teave avalikustatakse pärast seda, kui on esitatud taotlus selle dokumendiga tutvumiseks. See takistab, et vaidlusalust teavet kasutataks selleks, et ebaausalt konkureerida dokumendi omanikuga ning anda selle tõttu tema konkurentidele õigusvastane konkurentsieelis.
- 67 Isegi kui tuleb möönda, et avaliku teabe süstematiseerimine, mida hageja on teinud, võiks omada teatud ärilist väärtust, tuleb ka tõendada, et selle teabe süstematiseerimisega kaasnesid hinnangud, mis viisid uute teadustulemusteni või strateegiaga seotud kaalutlusteni, mis andsid ettevõtjale konkurentsieelise oma konkurentide eest ning mis seetõttu oleksid ilmselgelt konfidentsiaalsed (vt eespool punkt 60), mida hageja ei ole aga suutnud teha. Selles kontekstis on esiteks oluline meenutada, et kemikaaliohutuse aruanne peab olema määruse nr 1907/2006 I lisa punktis 7 ette nähtud vormis, mis kaldub teabe süstematiseerimise viisi standardiseerima. Teiseks tuleb võtta arvesse asjaolu, et üldsusele kättesaadava teabe otsinguviisi lihtsustavad sellised infotehnoloogia vahendid nagu otsingumootorid. Need kaks järeldust muudavad üldsusele kättesaadava teabe kogumi ärilise väärtuse teatud määral suhteliseks.
- 68 Teiseks, mis puudutab punkte 5.1.1.2, 5.10.1.2 ja tabelleid nr 43, 45, 52–54, 59, 70 ja 73, tuleb meenutada, et need mainivad mitme uuringu nimesid ja kuupäevi, mida hageja peab konfidentsiaalseks ja mida kemikaaliamet soovib avalikustada. Hageja aga ei selgita, kuidas nende avalikustamine kahjustaks tema ärihuve ja annaks eelise tema konkurentidele. Nimelt ta ei täpsusta, kuidas oleks nende uuringute avalikustamine problemaatiline, samas kui ta ei näe ühtegi takistust sellele, et peaaegu kõik nendes samades tabelites viidatud teised uuringud avalikustataks.
- 69 Kolmandaks, mis puudutab vaidlusalust teavet, mis sisaldub kemikaaliohutuse aruande punktis 5.11.2, siis kemikaaliamet rõhutas vaidlustatud otsustes, et NOAEL-kokkupuuteväärtused, mis sisalduvad lähenemisviisides, meetodites ja tähelepanekutes, ei saa kahjustada hageja ärihuvi. Ta märkis, et seda liiki teave oli oluline selleks, et üldsusel oleks teave DEHP kasutusala seotud riskide kohta, ning et üldsusel oli seega suur huvi selle teabe avalikustamise vastu. Tuleb tõdeda, et hageja ei seadnud seda kaalutlust kahtluse alla ega ole seda enam täpsustanud, kuidas viide eespool viidatud teabele, mis sisaldub kemikaaliohutuse aruandes, kahjustaks tema ärihuve.
- 70 Neljandaks, mis puudutab DEHP kokkupuutestsenaariumi andmeid ning eespool punkti 59 viimases taandes ette nähtud riski iseloomustust, tuleb tõdeda, et hageja ei esitanud ühtki argumenti, et tõendada teabe konfidentsiaalsust.
- 71 Lisaks nähtub toimikust, et kemikaaliamet kustutas suure osa kokkupuutestsenaariumidega seotud teabest ning mainiti üksnes neid stsenaariume sissejuhatavaid andmeid. Hageja ülesanne on esile tuua, kuidas sellised andmed on konfidentsiaalsed.

- 72 Mis puudutab teavet riski iseloomustuse kohta, siis ilmneb toimikust, et see teave puudutab DNEL-väärtust ja riski iseloomustuse suhtarvu (RCR). Nagu kemikaaliamet vaidlustatud otsustes aga rõhutas, tuleb DNEL-väärtust puudutavad andmed vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõikele 1 avaldada ning riski iseloomustuse suhtarvuga (RCR) seotud andmed, milles on ühendatud DNEL- ja PNEC-väärtused ja kokkupuuteväärtused, ei saa kahjustada hageja ärihuvi ning on olulised selleks, et üldsus saaks tutvuda DEHP kasutusala seotud ohtudega.
- 73 Teiseks, mis puudutab alternatiivide analüüsi, on oluline kõigepealt tõdeda järgmist:
- tabelites nr 4.6, 4.7, 4.12, 4.13, 4.18, 4.19, 4.23, 4.24, 4.27, 4.28, 4.33, 4.34, 4.37, 4.38, 4.41, 4.42, 4.46, 4.47, 4.51, 4.52, 4.56 ja 4.57 sisalduv vaidlusalune teave on arvandmed, mis on saadud, võrreldes DEHP ja teiste kemikaalide DNEL- ja PNEC-väärtusi;
 - dokumendi „DEHP asendamisest tuleneva ohu ja riskide hindamine“ (Hazard and Risk Evaluation for DEHP Alternatives) tabelid nr 25 ja 26 sisaldavad vastavalt ohu inimeste tervisele ja ohu keskkonnale võrdlevat hinnangut. Vaidlusalune teave, mis sisaldub tabelis, puudutab asendusainete nime, iga sellise aine DNEL- ja PNEC-väärtusi ning lühimärkusi nende hulgast teatud ainete kohta;
 - eespool viidatud dokumendi tabeli nr 27 vaidlusalune teave puudutab kolme liiki arvandmeid, mis näitavad DEHP ja ühe teise aine sülgel kandumise määra ning vaidlusalune teave tabelis nr 28 kujutab endast arvandmeid, mis näitavad DEHP higisse kandumise määra;
 - üldisi järeldusi puudutav eespool viidatud dokumendi punktis 5.5 sisalduv vaidlusalune teave on kaalutlused PNEC-väärtuse kohta seoses teise ainega.
- 74 Seejärel tuleb täpsustada, et kolmandate isikutega konsulteerimise menetluses esitatud seisukohtades väitis hageja seoses eespool punkti 73 esimeses taandes viidatud tabelitega, et need sisaldavad analoogilist teavet sellega, mis sisaldub kemikaaliohutuse aruandes ehk eelkõige DNEL- ja PNEC-väärtusi, ning et see teave on hõlmatud autoriseeringu taotleja intellektuaalomandiga. Hageja rõhutas, et sellise teabe avalikustamine tekitataks talle ärikahju, kuna seda teavet võis rahaliselt hüvitada. Ta märkis, et tutvumine alternatiivide analüüsiga tuleks rahaliselt hüvitada ning see tuleks seega läbi rääkida, et tagada kulude jaotus.
- 75 Tuleb meenutada, et vaidlustatud otsustes leidis kemikaaliamet, et alternatiivide analüüsis sisalduvaid DNEL- ja PNEC-väärtusi, uuringute tulemusi ja järeldusi klassifikatsiooni kohta ei peetud konfidentsiaalseteks, kuna neid tulemusi ja järeldusi kui sellised, ilma üksikasjaliku alusanalüüsita, ei saa pidada sellisteks, mis tõsiselt kahjustaks hageja või endiste hagejate või kolmandate isikute ärihuvi. Kemikaaliamet rõhutas samuti, et seda liiki teabe peab kemikaaliamet vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punktidele c, e ja f avaldama.
- 76 Tuleb tõdeda, et hageja ei ole tõendanud, kuidas alternatiivide analüüsis sisalduvate andmete avalikustamine, kusjuures ta viitas sellele analüüsile just mitteavalikustamise taotluses, kahjustaks tema ärihuvi. Nimelt on tegemist objektiivsete arvandmetega, mis on kindlaks määratud DEHP ja teiste kemikaalide vahel läbi viidud DNEL- ja PNEC-väärtuste võrdlemisel, kusjuures need andmed pärinevad peamiselt avaldatud uuringutest. Ent ei saa asuda seisukohale, et need avaldatud uuringutes sisalduvad arvandmed on hõlmatud hageja ärihuviga. Sarnaselt sellega, mida rõhutati eespool punktis 61, kustutas kemikaaliamet hageja „subjektiivsed“ märkused nende andmete kohta, mis tuleb pealegi välja vaidlustatud otsustest, milles täpsustatakse, et tulemusi ja järeldusi kui selliseid, „ilma üksikasjaliku alusanalüüsita“, ei saa pidada sellisteks, mis tõsiselt kahjustaks hageja või endiste hagejate ärihuvi.

- 77 Selles kontekstis ei saa sarnaselt sellega, mida rõhutati eespool punktis 63, andmete kogum objektiivselt iseenesest avaldada äristrateegia sisu ega hageja tulevase valikuid seoses DEHP tootmisega, samuti ei saa seda pidada seotuks ettevõtja enda andmetega, mis toovad esile tema eksperditeadmised eespool punktis 56 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 78 Samad kaalutlused võib esitada vaidlusaluse teabe kohta, mis sisaldub dokumendi „DEHP asendamisest tuleneva ohu ja riskide hindamine“ tabelites nr 25–28. Pealegi ei ole hageja esitanud mingeid selgitusi, mis põhjendaksid seda, miks tabelites nr 27 ja nr 28 sisalduvast üheteistkümnest arvandmest neli ühikut oleksid väärinud avalikustamata jätmist.
- 79 Seoses tabeliga nr 25 tuleb täpsustada, et kemikaaliamet lisas tulba „Märkused“ avalikustatava teabe hulka. Tuleb tunnistada, et need märkused on kirjeldavad. Mis puudutab tabelis nr 26 sisalduvat tulpa „Märkused“, siis hageja ei esitanud ühtegi asjaolu, mis võimaldaks asuda seisukohale, et tegemist on hinnangutega, millel on lisaväärtus eespool punktis 60 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 80 Mis puudutab vaidlusalust teavet alternatiivide analüüsi punktis 5.5, siis hageja ei ole samuti esitanud vähimatki põhjendust, mis võimaldaks leida, et selle teabe avalikustamine kahjustaks tema ärihuvi. Selle teabe konfidentsiaalsus on seda vähem usutav, et tegemist on teiste ainete identifitseerimisega, millel on keskkonnale samaväärne või ohtlikum mõju kui DEHP-l. Ei ilmne, et selline teave oleks piisav, et avalikustada hageja äristrateegia sisu ning tema kemikaalide valdkonna uurimis- ja arendustegevuse suuna sisu või et tegemist oleks eespool punktis 56 viidatud kohtupraktika tähenduses tema oskusteabega või teabega, mis toob esile tema eksperditeadmised.
- 81 Kolmandaks väidab hageja, et ta esitas hulga teavet, mida ei tule kohustuslikus korras autoriseeringutaotluses esitada. Täpsemalt ta rõhutab, et võttes arvesse asjaolu, et määrus nr 1907/2006 liigitas DEHP mitte aiena, millel on mõju keskkonnale, vaid aiena, millel on potentsiaalne toksiline mõju inimestele, ei ole tal kohustust esitada PNEC-väärtustega seotud andmeid. Kuigi kemikaaliamet möönab käesoleval juhul, et PNEC-väärtusi ei tule esitada, rõhutab ta, et see ei mõjuta kuidagi tema kohustust avalikustada kõik tema käsutuses olevad andmed.
- 82 Kõigepealt on oluline meenutada, et vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 2 lõikele 3 ja määruse nr 1907/2006 artikli 118 lõikele 1 kohaldatakse määrust nr 1049/2001 kõigi institutsioonide ja ametite käsutuses olevate dokumentide suhtes, see tähendab institutsioonide ja ametite koostatud ja neile saadetud ning nende valduses olevate dokumentide suhtes kõikides liidu tegevusvaldkondades.
- 83 Järelikult liidu institutsioonile või ametile sellises haldusmenetluses nagu kemikaali kasutusala autoriseerimise menetluses või ravimi müügiloa menetluses esitatud teabe võib põhimõtteliselt avalikustada, isegi kui asjaomase menetluse raames ei ole selle teabe esitamine kohustuslik ning teabe valdaja esitas selle vabatahtlikult. Ainsad erandid sellisest avalikustamisest on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artiklis 4. Ükski nendest eranditest ei puuduta aga teavet, mis sisaldub dokumentides, mida hageja kemikaaliametile vabatahtlikult esitas.
- 84 Sellest tuleneb, et kemikaaliamet kohtles õigustatult samal viisil vaidlusalust teavet, mille esitamise kohustust ei olnud ja mille hageja esitas vabatahtlikult, ning teavet, mille esitamise kohustus autoriseeringutaotluse jaoks tuleneb määrusest nr 1907/2006, ning järelikult, et ta pidas ennast kohustatuks seda teavet avalikustama.
- 85 Kuna määruse nr 1049/2001 kohaldamisala on selgelt määratletud, siis füüsiline või juriidiline isik, kes esitab teavet, ei saa põhjendatult tõstatada õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, mis seisneb selles, et vabatahtlikult esitatud dokumenti ei saa määrust nr 1049/2001 kohaldades avalikustada. Hageja sellekohased argumendid tuleb seega samuti tagasi lükata.

- 86 Lisaks märkis hageja kohtuistungil, et ta esitas teabe eesmärgiga esitada täielik toimik alternatiivide kohta, millel ei ole mõju ei inimestele ega keskkonnale. Seetõttu tuleb märkida, et isegi kui teave ei olnud kohustuslik, esitati see eesmärgiga põhistada autoriseeringutaotluse toimikut ja nii suurendada võimalust saada komisjoni ja kemikaaliameti autoriseering.
- 87 Hageja ei täpsusta, kuidas alternatiivide analüüsis toodud objektiivsed PNEC-väärtused kahjustaksid tema ärihuvi. Pealegi tuleb esile tuua, et kuna DEHPd ei peetud keskkonnale ohtlikuks, ei oleks hagejal *a priori* mingit huvi varjata seda teavet, mis tõendab DEHP sellise mõju puudumist keskkonnale ning mis oleks seega talle soodus.
- 88 Sellest järeldub, et kemikaaliamet ei ole määruse nr 1907/2006 artikli 4 lõiget 2 rikkunud.

Küsimus teabe avalikustamise kohustuse kohta määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punkti f alusel või selle teabe juba avalikustatud teabeks olemise kohta

- 89 Tuleb analüüsida kemikaaliameti esitatud argumente, mille kohaselt ei saa määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2 ette nähtud erandeid kohaldada teabele, mida esiteks peetakse avalikustatuks määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punkti f alusel ning teiseks teavet, mis on üldsusele juba kättesaadav.

– Määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punkti f väärat kohaldamist käsitleva vaidlustamise vastuvõetavus

- 90 Tuleb meenutada, et esimesele väitele vastuseks kinnitas kemikaaliamet, et teatud teave DNEL- ja PNEC-väärtuste kohta avalikustati määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punkti f alusel. Repliigis väidab hageja, et kemikaaliamet tegi hindamisvea, kui ta kohaldas seda sätet autoriseerimismenetluses käsitletavatele DNEL- ja PNEC-väärtustele vastavatele andmetele. Kemikaaliamet leiab, et see osaväide on uus ja esitatud hilinenult ning on seetõttu vastuvõetamatu. Ta väidab, et vaidlustatud otsustes märgiti selgelt, et seoses DNEL- ja PNEC-väärtustega ning uuringute tulemustega tuleb selline teave avalikustada vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punktile f ning et järelikult olid selle sättega ette nähtud õiguslikud eeldused sellele teabele kohaldatavad.
- 91 Sellega seoses tuleb meenutada, et vastavalt 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 48 lõike 2 esimesele lõigule ei või menetluse käigus esitada uusi väiteid, kui need ei tugine õiguslikele või faktilistele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus. Väide, millega otseselt või kaudselt täiendatakse varem esitatud väidet ja millel on varem esitatud väitega otsene seos, tuleb tunnistada vastuvõetavaks (kohtuotsused, 10.4.2003, *Travellex Global and Financial Services ja Interpayment Services vs. komisjon*, T-195/00, EU:T:2003:111, punktid 33 ja 34, ning 24.5.2007, *Duales System Deutschland vs. komisjon*, T-151/01, EU:T:2007:154, punkt 71). Pealegi 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 48 lõike 2 esimese lõiguga kehtestatud keeld puudutab üksnes uusi väiteid ning sellega ei ole vastuolus see, kui hagejad esitavad uusi argumente hagiavalduses juba sisalduvate väidete põhjendamiseks (vt selle kohta kohtuotsus, 5.4.2001, *Wirtschaftsvereinigung Stahl jt vs. komisjon*, T-16/98, EU:T:2001:117, punkt 49).
- 92 Käesolevas asjas nähtub vaidlustatud otsuseid sisaldavate kirjade lõigust 6, et kemikaaliameti arvates ei saa DNEL- ja PNEC-väärtusi puudutavat teavet (väärtused, uuring, tulemused ja liigitamisjärelused) pidada hageja ärihuvi kahjustavaks ning järelikult ei ole seda liiki teabele määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2 ette nähtud erand kohaldatav. Vaidlustatud otsused täpsustavad, et seda järeldust kinnitab samuti asjaolu, et taoline teave tuli avalikustada määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punkti f kohaselt.
- 93 Vaidlustatud otsustest ilmneb nii selgelt, et kaalutlused, mille kohaselt määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõige 1 nägi ette DNEL- ja PNEC-väärtusi käsitleva teabe avaldamise, põhjendavad peamist kaalutlust, mille kohaselt see teave ei saa tõsiselt kahjustada hageja ärihuve. Nii selgub, et kui hageja

väitis, et selline teave on hõlmatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2 ette nähtud erandiga, vaidlustas hageja kaudselt, kuid tingimata kaalutlused, mille kohaselt tuleb selline teave määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punkti f kohaselt avaldada.

- 94 Repliigis vastas hageja pelgalt kemikaaliameti argumentidele, kes meenutas kohustust avaldada DNEL- ja PNEC-väärtusi käsitlev teave määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 kohaselt, mis kinnitab ärihuvi puudumist käsitlevat peamist kaalutlust.
- 95 Sellest tuleneb, et määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punkti f väärat kohaldamist puudutav osaväide, tuleb tunnistada vastuvõetavaks.

– Teatud teabe avalikustamise kohustus määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punkti f alusel ja küsimus muu teabe juba avalikustatud teabeks olemise kohta

- 96 Esiteks tuleb analüüsida, nagu väidab hageja, kas määruse nr 1907/2006 artikkel 118 ja artikli 119 lõike 1 punkt f puudutavad üksnes DNEL- ja PNEC-väärtustele vastavaid andmeid, mida käsitletakse eespool viidatud määruse II jaotises ette nähtud registreerimismenetluses, mitte andmeid seoses DNEL- ja PNEC-väärtuste konkreetse kohaldamisega autoriseerimismenetluses, mis on ette nähtud määruse nr 1907/2006 VII jaotises.
- 97 Nagu eespool punktis 50 meenutati, näeb määruse nr 1907/2006 artikkel 118 ette, et määrust nr 1049/2001 kohaldatakse kemikaaliameti valduses olevate dokumentide suhtes. Sellest tuleneb, et põhimõtet, et üldsusel on võimalikult laiaulatuslik õigus tutvuda dokumentidega, tuleb põhimõtteliselt järgida kemikaali autoriseeringutaotluse toimiku dokumentide suhtes. Järelikult on tähtsusetu, kas teabe esitab menetluse jooksul autoriseeringu taotleja või kas see teave juba esitati sellise teise menetluse raames nagu registreerimismenetlus, mille näeb ette sama määrus nr 1907/2006. Järelikult ei võimalda ükski asjaolu asuda seisukohale, et dokumentidega tutvumise põhimõte, mis on ette nähtud määruse nr 1907/2006 artiklis 118 koostoimes määruse nr 1049/2001 artikliga 2 ei ole neile kahele juhule kohaldatav.

- 98 Määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punktis f on sätestatud järgmist:

„Järgmine ameti valduses olev teave nii ainete ka kui segude või toodete koostises esinevate ainete kohta tehakse Internetis avalikkusele tasuta kättesaadavaks kooskõlas artikli 77 lõike 2 punktiga e: [...] f) vastavalt I lisale kindlaks määratud mis tahes tuletatud mittetoimiv tase (DNEL) või arvutuslik mittetoimiv sisaldus (PNEC).“

- 99 Nii näeb määruse artikli 119 lõige 1 ette konkreetse erandi määruse nr 1907/2006 artikli 118 lõikes 1 koostoimes määruse nr 1049/2001 artikliga 2 ette nähtud dokumentidega tutvumise eeskirjadest. Imperatiivses sõnastuses märgib määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõige 1, et mitut liiki teave tehakse üldsusele kättesaadavaks. Selle sätte eesmärk on, et edastataks hädavajalik minimaalne teave, et adekvaatselt ainet kontrollida, see tähendab põhiteave aine ohtude kohta, juhised kasutamiseks, ohutuskardi andmed, mis ei ole konfidentsiaalsed, ning aine identifitseerimiseks vajalikud andmed (vt komisjoni 23. oktoobri 2003. aasta dokument KOM(2003) 644 lõplik). Selle teabe hulgas, mis tehakse üldsusele kättesaadavaks, on määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punktis f viidatud DNEL- ja PNEC-väärtused.
- 100 Tuleb täpsustada, et DNEL-väärtus vastab kokkupuute tasemele – mida arvutatakse tavaliselt loomkatsete tulemusel kättesaadavate doosi deskriptorite alusel –, millest väiksema väärtuse korral ei oodata mingit kahjulikku mõju inimestele. Mis puudutab PNEC-väärtust, siis see vastab ainete kontsentratsioonile, millest väiksema väärtuse korral ei tohiks ilmned aasjaomase keskkonnakomponendi suhtes kahjulikku mõju. Seega kõik autoriseeringu taotlejad, kes suudavad tõendada, et inimeste tervisele või keskkonnale väga ohtlike ainete mõjuga kokkupuude on väiksem

kui nõutud DNEL- ja PNEC-väärtused, tõendavad samal ajal, et nende ainete kasutamisest ei eeldata kahjulikku mõju inimestele, et asjaomases keskkonnakomponendis ei peaks sellel olema kahjulikku mõju ning et ainest tulenev risk inimeste tervisele või keskkonnale on piisavalt ohjatud vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 60 lõikele 2.

- 101 Kõigepealt ei näe määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punkt f sõnaselgelt ette, et veebis avaldamise kohustus piirdub üksnes DNEL- ja PNEC-väärtustega, mis on esitatud registreerimismenetluses, ning et see kohustus ei puuduta seega väärtusi, millele taotleja viitab autoriseerimismenetluses.
- 102 Määruse nr 1907/2006 artikkel 64, mis puudutab autoriseerimisotsuste tegemise menetlust, näeb sõnaselgelt lõigetes 2 ja 6 ette, et teabe avaldamine kemikaaliameti veebisaidil toimub, võttes arvesse sama määruse artikleid 118 ja 119.
- 103 Lisaks näeb I lisa, millele viitab määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punkt f, ette, et tootja kemikaaliohutuse hinnangus käsitletakse aine tootmist ja selle kõiki tuvastatud kasutusalasid. See näeb samuti ette, et hindamisel võetakse arvesse aine tootmisest ja tuvastatud kasutamisest tulenevaid aine elutsükli kõiki etappe (vt lisa punkt 0.3). DNEL-väärtuse määramise kohta on täpsustatud, et vastavalt kokkupuutestsenaariumile või -stsenaariumidele võib üks DNEL olla piisav või võib osutada vajalikuks kõikide asjakohaste elanikkonnarühmade (nt töölised, tarbijad ja haavatav elanikkond) ning erinevate kokkupuuteviiside jaoks DNEL-väärtuste kindlaksmääramine. Nii näeb määruse nr 1907/2006 I lisa ette, et kui kokkupuuteviise on tõenäoliselt rohkem kui üks, määratakse DNEL-väärtus kindlaks iga kokkupuuteviisi kohta eraldi ning ka kõikide kokkupuuteviiside kohta ühiselt (vt lisa punkt 1.4.1). Määruse nr 1907/2006 I lisas märgitakse samuti, et määratakse kindlaks kõikide keskkonnakomponentide PNEC-väärtus (vt lisa punkt 3.3.1).
- 104 Määruse nr 1907/2006 I lisa näeb samuti ette riski kirjeldust käsitleva osa, mis koosneb muu hulgas iga asjaomase elanikkonnarühma kokkupuute võrdlemisest asjakohaste DNEL-väärtustega ning prognoositava sisalduse keskkonnas võrdlemisest PNEC-väärtustega iga keskkonnakomponendi puhul (vt lisa punktid 6.2 ja 6.3). Lisa punktis 6.4 on märgitud, et kõikide kokkupuutestsenaariumide puhul võib inimestele ja keskkonnale põhjustatava ohu lugeda piisavalt ohjatuks aine tootmisest või tuvastatud kasutusaladest tuleneva elutsükli jooksul, kui muu hulgas riski kirjelduses hinnatud kokkupuute tase ei ületa asjakohaseid DNEL- ja PNEC-väärtusi.
- 105 Nii määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punktist f kui selle I lisast ilmneb, et võttes arvesse DNEL- ja PNEC-väärtustele vastavate andmete olulisust selleks, et kaitsta inimeste tervist ja keskkonda, peavad aine kemikaaliohutuse hindamine ning sellest tulenevad andmed puudutama kõiki tuvastatud kasutusalasid ning hõlmama selle aine elutsükli kõiki etappe ning et need andmed tuleb avaldada. Seega on kunstlik see, kui hageja teeb vahet andmetel, mis vastavad DNEL- ja PNEC-väärtustele seoses „registreeritud ainetega“, ning nende andmete konkreetsel kohaldamisel, mis vastavad DNEL- ja PNEC-väärtustele seoses määruse nr 1907/2006 VII jaotises ette nähtud autoriseerimismenetlusega. Avaldamise kohustus, mis on ette nähtud eespool viidatud sättega, kehtib DNEL- ja PNEC-väärtustele, mis sisalduvad autoriseeringutaotlusele lisatud kemikaaliohutuse aruandes. Sellega seoses tuleb rõhutada, et hageja ei seadnud kahtluse alla kemikaaliameti, ClientEarthi, EEBi ja HCWH Europe'i kaalutlusi, mille kohaselt DNEL- ja PNEC-väärtused jäävad põhimõtteliselt asjaomase aine suhtes muutumatuks ning ebaoluline on hetk, millal neile viidatakse (registreerimismenetlus või autoriseerimismenetlus), ning selle taotleja isik, kes nende menetluste raames kontrollis nende väärtuste näite. Nimelt piirdus hageja muid selgitusi andmata selle märkimisega, et kemikaaliohutuse aruandes viidatud DNEL- ja PNEC-väärtused on teised ning need saadi muu meetodiga ja muul eesmärgil.

- 106 Lõpuks täpsustab kemikaaliamet, et autoriseeringutaotluses võib esineda DNEL- ja PNEC-väärtusi, mis on erinevad kemikaaliameti avaldatud võrdlusväärtustest. Ta märgib, et pärast seda, kui neid on analüüsinud riskianalüüsi komitee ning heaks kiitnud kemikaaliamet, võidakse need väärtused tunnistada uuteks võrdlusväärtusteks ning neid võidakse sellest ajast peale kohaldada kõikidele tulevastele autoriseeringu taotlejatele. Nii selgub, et väärtused tuleb tingimata avalikustada.
- 107 Selles kontekstis on tulemusetu hageja väide, et kemikaaliamet juba täitis oma kohustuse anda teavet, kui ta avaldas oma teabeportaalis asjakohastele DNEL- ja PNEC-väärtustele vastavad andmed, mis puudutasid „registreeritud ainet“, või veel 12. aprilli 2013. aasta dokumendi „Autoriseerimine, DEHP võrdlus-DNELi tuletamine“. Nagu kemikaaliamet õigesti rõhutas, ei ole tal mingit kohustust avaldada DNEL- ja PNEC-võrdlusväärtusi piirainetele. Kuna neid DNEL- ja PNEC-väärtusi peavad samamoodi siiski kasutama kõik autoriseeringu taotlejad, pidas kemikaaliamet läbipaistvuse ja võrdse kohtlemise huvides vajalikuks need avaldada, et võimaldada taotlejatel mõista hindamiskriteeriume. Sellist sammu ei saa talle ette heita ning seda ei saa pidada kohustuslikuks. Igal juhul ei vabasta nende võrdlusväärtuste avaldamine kemikaaliametit kohustusest avaldada vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 64 lõikele 2 ja võttes arvesse sama määruse artikleid 118 ja 119, üldist teavet, mille hageja on edastanud ja mis puudutab kasutusalasid, mille kohta on saabunud DEHP autoriseeringu taotlus.
- 108 Mis puudutab selle kohustuse ulatust, mis seisneb määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punktis f viidatud teabe avaldamises, tuleb nõustuda kemikaaliameti kaalutlusega, mille kohaselt hõlmab see kohustus minimaalset teavet DNEL- ja PNEC-väärtuste tuletamise või ennustusmeetodi kohta ning nende seose kohta teiste väärtustega. See minimaalne teave on hädavajalik selleks, et mõista, mida DNEL- ja PNEC-väärtused endast kujutavad, ning teha kindlaks, millega need seotud on. Nagu kemikaaliamet rõhutas, tuleb seega mõnda, et kui need väärtused avaldataks ilma mingi selgituseta nende tähenduse kohta, kaotaks eespool viidatud säte oma kasuliku mõju.
- 109 Teiseks, mis puudutab kinnitust, et teatud teave oli juba üldsusele kättesaadav, on ilmne ja pealegi ei ole pooled seda vaidlustanud, et selle osa teabest, mis on üldsusele juba kättesaadav, võib avaldada. Analüüsitud küsimus seisneb tegelikult selles, kas teadaolevate teaduslike andmete – ning mis seetõttu on juba üldsusele kättesaadavad – ning salajaste teaduslike andmete kogum tuleb avalikustada. Hageja väidab, et selline kogum tekitab kompleksse andmestiku, mis sellisena ei ole kergesti kättesaadav ning mida peab seega käsitlema konfidentsiaalsena.
- 110 Tuleb tõdeda, et hageja ei ole vaidlustanud teabe loetelus kindlaks määranud teavet, mis kujutab endast juba üldsusele kättesaadava teabega ühendatud salajasi teaduslike andmeid. Pealegi selgub eespool punktis 58 ja järgmistes punktides sisalduvast analüüsist, et see teave ei ole ärisaladus.
- 111 Sellest tuleneb, et kemikaaliamet ei ole teinud viga, kui ta leidis vaidlustatud otsustes, et osa vaidlustalusest teabest on juba üldsusele kättesaadav, kuna see on juba avaldatud, ning et teine osa peab olema üldsusele kättesaadav määruse nr 1907/2006 artikli 119 kohaselt.
- 112 Eespool toodust järeldub, et esimene osaväide tuleb tagasi lükata.

Teine osaväide, et on rikutud intellektuaalomandi õiguste kaitset, mis põhjendab määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kohaldamist

- 113 Hageja väidab, et kemikaaliamet riivas põhjendamatu tema õigust sellise teabe konfidentsiaalsena käsitlemisele, mis kujutab endast tema intellektuaalomandit, mis on hõlmatud tema ärisaladusega. Ta viitab sellega seoses TRIPS-lepingu artikli 39 lõikes 2 sisalduvale ärisaladuse definitsioonile.
- 114 Kemikaaliamet lükkab selle osaväite ümber.

115 Eelnevalt tuleb osundada, et TRIPS-lepingu artikli 39 lõige 2 näeb ette järgmist:

„Füüsilistel ja juriidilistel isikutel peab olema võimalus takistada nende seadusliku kontrolli all oleva teabe avaldamist teistele või selle omandamist või kasutamist teiste poolt ilma nende nõusolekuta viisil, mis on vastuolus ausate kaubandustavadega, tingimusel et:

- a) selline teave on saladus selles tähenduses, et see ei ole kogumis või üksikosade täpses paigutuses ja kokkupanus üldteada või kergesti kättesaadav isikutele ringkonnades, kes tavaliselt kõnesolevat laadi teabega tegelevad;
- b) sellel teabel on kaubanduslik väärtus tema salajasuse tõttu [...]“

116 Kõigepealt tuleb rõhutada, et WTO lepingute hulka kuuluv ja Euroopa Ühenduse poolt allkirjastatud ning seejärel nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus (1986–1994) (EÜT 1994, L 336, lk 1; ELT eriväljaanne 11/21, lk 80), heaks kiidetud TRIPS-lepingu sätted kuuluvad lahutamatu liidu õiguskorda. Kui TRIPS-lepinguga hõlmatud valdkonnas on olemas liidu õigusaktid, kohaldatakse liidu õigust, kusjuures tekib kohustus tõlgendada seda nii palju kui võimalik kooskõlas TRIPS-lepinguga, ilma et lepingu asjaomasele sättele võiks omistada vahetut õigusmõju (vt kohtuotsus, 11.9.2007, Merck Genéricos – Productos Farmacéuticos, C-431/05, EU:C:2007:496, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika). Sellest tuleneb, et TRIPS-lepingu artikli 39 lõikele 2 ei saa tugineda vaidlustatud otsuste kehtetuks tunnistamiseks.

117 Selles osas, milles hageja argumenti tuleb mõista nii, et lähtudes TRIPS-lepingu artikli 39 lõikes 2 sisalduvast määratlusest on olemas põhimõte, mille kohaselt piisab pelgast asjaolust, et isikul, kes esitas dokumendi, on intellektuaalomandi õigus sellele dokumendile, et kohaldada määruse nr 1907/2006 artikli 4 lõikes 2 ette nähtud erandit, siis see argument tuleb tagasi lükata.

118 Selline lähenemine ei ole kooskõlas TRIPS-lepingu artikli 39 lõike 2 sisuga, millest hageja lähtub. Nimelt näeb see säte ette, et selleks, et teavet ei avalikustataks, peab asjaomane teave olema „salajane“. Asjaolu, et teabel on kaubanduslik väärtus, ei tee seda teavet siiski salajaseks.

119 Samamoodi viib lähenemine, mida pooldab hageja, sellele seisukohale, et intellektuaalomandi õigustele antud kaitse kaalub süstemaatiliselt üles eelduse teabe avaldamise kasuks, mis on sätestatud määruses nr 1049/2001 ja määruse nr 1907/2006 artikli 118 lõikes 1. Nagu kemikaaliamet rõhutab, ei saa määruse nr 1907/2006 artikli 4 lõiget 2 tõlgendada nii, et asjaolu, et autoriõigus kaitseb dokumenti, tähendab seda, et see dokument on ärisaladus ning et selle valdaja võib seega tugineda selles sättes ette nähtud erandile.

120 Sellega seoses tuleb osundada, et määruse nr 1049/2001 artikkel 16 näeb ette, et „[k]äesolev määrus ei piira olemasolevate autoriõigusealaste eeskirjade kohaldamist, mis võivad piirata kolmanda isiku õigust avalikustatud dokumente paljundada või kasutada“. Nagu eespool punktis 66 meenutati, näeb määruse nr 1907/2006 artikli 63 lõige 1 samamoodi ette, et aine kasutusala järgmine taotleja võib viidata eelmise taotluse asjakohastele osadele, eeldusel et järgmisel taotlejal on autoriseeringutaotluse nendele osadele viitamiseks autoriseeringu varasema taotleja nõusolek. Need sätted kaitsevad nii dokumendi koostajat autoriõiguste ja selle dokumendi kaubandusliku väärtuse riive vastu juhul, kui selles sisalduv teave avaldatakse selle teabega tutvumise taotluse tulemusel. Nimelt takistavad need sätted seda, et konkurendid kasutaksid vaidlusalust teavet ärieesmärkidel ning see annaks seetõttu neile konkurentsieelise.

121 Sellest tuleneb, et teine osaväide tuleb tagasi lükata.

Kolmas osaväide, et puudub selge viide üldisele huvile, mis põhjendab vaidlusaluse teabe avalikustamist

- 122 Kolmandas osaväites leiab hageja, et „ülekaalukat üldist huvi“, mis põhjendab vaidlusaluse teabe avalikustamist, ei saa pidada peamiseks ega sellise avalikustamisega kaitstavaks. Ta leiab, et huvi, mis on seotud nende põhiõiguste (või ärihuvide) kaitsega, on kaalukam üldisest huvist, mis põhjendab vaidlusaluse teabe avalikustamist, ning ta lisab, et kemikaaliamet ei ole selgitanud, milles seisneb üldine huvi, mis põhjendab vaidlusaluse teabe avalikustamist.
- 123 Tuleb meenutada, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 viimasest lauseosast nähtub, et liidu institutsioonid ei keeldu dokumendiga tutvumise võimaldamisest, kui selle avalikustamine on ülekaalukates üldistes huvides põhjendatud, isegi kui see võiks kahjustada füüsiliste või juriidiliste isikute ärihuvide või liidu institutsioonide kontrollimiste, uurimise või audiitorikontrolli eesmärkide kaitset (kohtuotsus, 7.10.2014, Schenker vs. komisjon, T-534/11, EU:T:2014:854, punkt 74). Selles olukorras peab kaaluma ühelt poolt konkreetset huvi, mida dokumendi avalikustamata jätmisega tuleb kaitsta, ning teiselt poolt eeskätt üldist huvi dokumendi kättesaadavaks tegemise vastu, pidades silmas eeliseid, mis tulenevad, nagu täpsustab määruse nr 1049/2001 põhjendus 2, suuremast läbipaistvusest, nimelt kodanike suuremast osalemisest otsustamisprotsessis ja haldusametuste suuremast legitiimsusest, tulemuslikkusest ja vastutusest kodanike ees demokraatlikus süsteemis (kohtuotsus, 21.10.2010, Agapiou Joséphidès vs. komisjon ja EACEA, T-439/08, ei avaldata, EU:T:2010:442, punkt 136).
- 124 Peab küll paika, et ülekaalukas üldine huvi, mida dokumendi avalikustamine võib teenida, ei pea tingimata erinema põhimõtetest, mis on määruse nr 1049/2001 lähtekohaks (kohtuotsus, 14.11.2013, LPN ja Soome vs. komisjon, C-514/11 P ja C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 92), kuid kohtupraktikast nähtub, et ainuüksi üldist laadi kaalutlustest lähtudes ei saa kindlaks teha, et läbipaistvuse põhimõttel on antud juhul eriline tähtsus, mis võib kaaluda üles kõnealuste dokumentide avalikustamisest keeldumist õigustavad põhjused, ning taotlejal lasub kohustus esitada konkreetset asjaolud selle kohta, millel rajaneb ülekaalukas üldine huvi, mida asjaomaste dokumentide avalikustamine teenib (vt selle kohta kohtuotsused, 14.11.2013, LPN ja Soome vs. komisjon, C-514/11 P ja C-605/11 P, EU:C:2013:738, punktid 93 ja 94, ning 23.9.2015, ClientEarth ja International Chemical Secretariat vs. ECHA, T-245/11, EU:T:2015:675, punkt 193).
- 125 Käesoleval juhul, nagu rõhutab kemikaaliamet, ei ole viimane teinud järeldust, et asjaomast teavet tuleb kaitsta sellistel erandlikel alustel, nagu on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2. Seetõttu ei ole tal kohustust teha kindlaks või hinnata teabe avalikustamise üldist huvi ega kaaluda seda hageja huviga säilitada teave konfidentsiaalsena.
- 126 Sellest järeldub, et hageja argumendid on tulemusetud.
- 127 Pealegi, mis puudutab DNEL- ja PNEC-väärtusi, mis sisalduvad kemikaaliohutuse aruandes ja alternatiivide analüüsis, tuleb meenutada, et isegi kui need väärtused hõlmavad hageja ärihuvi, näeb määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punkt f ette, et need on automaatselt üldsusele kättesaadavad. See teabega tutvumise võimaldamise kohustus on sama määruse põhjenduse 117 kohaselt põhjendatud vajadusega anda liidu kodanikele teavet, mis käsitleb kemikaale, millega nad võivad kokku puutuda, et neil oleks võimalik teha teadlikke otsuseid seoses kemikaalide kasutamisega.
- 128 Nagu sisuliselt rõhutas õigesti kemikaaliamet, ilmneb määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõikest 1 ja selle põhjendusest 117, et liidu seadusandja leidis, et teabe avalikustamine, mis nendes sätetes on mainitud, on olulise huvi küsimus. Seadusandja ise kaalus huvi ning tegi järelduse, et DNEL- ja PNEC-väärtustega seotud teabe avalikustamise huvi on kaalukam kui hageja huvi selle avalikustamata jätmiseks, kuna see teave puudutab huvi, mis on olemasolevatest huvidest üks kõige olulisem ning

milleks on inimeste tervist ja keskkonda puudutavad huvid. Need kaalutlused näitavad, et läbipaistvuse põhimõte on eriti tähtis ning see võib kaaluda üles võimalikud põhjused, mis õigustavad vaidlusaluse teabe avalikustamisest keeldumist.

- 129 Sama kehtib NOAEL-kokkupuuteväärtuste kohta, see tähendab väärtuste kohta, millega näidataks maksimaalne kontsentratsioon täheldatava kahjuliku toimeta ning mis sisalduvad lähenemisviisides, meetodites ja tähelepanekutes. Nimelt isegi kui eeldada, et nende avalikustamine võib kahjustada hageja ärihuve, mida hagejal siiski ei õnnestunud tõendada, on see teave igal juhul oluline selleks, et üldsusel oleks arusaam DEHP kasutusala seotud ohtudest. Seega kemikaaliamet ei teinud viga, kui ta leidis, et üldsusel on suur üldine huvi selle teabe avalikustamise vastu.
- 130 Mis puudutab hageja kinnitust, et kemikaaliamet ei märkinud selgelt ja konkreetselt, millistes üldistes huvides on vaidlusaluse teabe avalikustamine põhjendatud, siis see tuleb tagasi lükata. Nagu ilmneb eespool punktides 69, 92, 128 ja 129, oli teatud vaidlusaluse teabe avalikustamiseks ülekaaluka üldise huvi olemasolu põhjendatud viitega määruse nr 1907/2006 artiklile 119, mida omakorda põhjendab sama määruse põhjendus 117, selles osas, milles see puudutab esiteks viiteid DNEL- ja PNEC-väärtustele, ning teiseks vaidlustatud otsuste enda põhjendustega seoses NOAEL-kokkupuuteväärtustega.
- 131 Järelikult tuleb kolmas osaväide, et puudub selge viide üldisele huvile, millest tulenevalt vaidlusaluse teabe avalikustamine on põhjendatud, tagasi lükata.

Neljas osaväide, et on rikutud põhjendamiskohustust

- 132 Hageja väidab, et kemikaaliamet rikkus ERTL artiklit 296, kuna viimane ei esitanud põhjendusi selleks, et teha kindlaks, kas vaidlusalune teave on TRIPS-lepingu artikli 39 lõike 2 tähendus ärisaladus, ning veel enam, et ta ei maininud võimalikku ülekaalukat üldist huvi, millest tulenevalt selle konfidentsiaalse teabe avalikustamise otsus on põhjendatud.
- 133 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab ERTL artikliga 296 nõutav põhjendus vastama asjaomase akti olemusele ning sellest peab selgelt ja ühemõtteliselt ilmnema akti andnud institutsiooni arutluskäik, nii et huvitatud isikutel oleks võimalik teada saada võetud meetme põhjuseid ja pädeval kohtul teostada oma kontrolli. Põhjendamise nõude hindamisel tuleb arvesse võtta juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ning huvi, mis võib olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, selgituste saamiseks. Ei ole nõutav, et põhjendus täpsustaks kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna otsuse põhjenduse vastavust ERTL artikli 296 nõuetele tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja asjaomase valdkonna õiguslikku regulatsiooni silmas pidades (vt kohtuotsus, 7.7.2011, Valero Jordana vs. Madalmaad, T-161/04 P, ei avaldata, EU:C:2011:337, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 134 Käesolevas asjas mainis kemikaaliamet vaidlustatud otsustes kõigepealt, et kemikaaliohutuse aruandes sisalduv hulk teavet tuleb avalikustada, kuna see on üldsusele juba kättesaadav: tegemist on veebis juba kättesaadava teabega (nt peatükis 9.0.1, koondtabel deskriptorite aluseks olevatest kasutusalaadest, mis on kemikaaliameti veebisaidil kasutusalaade kohta avaldatud üldise teabena, mis on nõutud üldsusega konsulteerimiseks alternatiivide kohta), ekspertide hinnatud väljaannetest pärinev teave (nt peatükk 5.10.1.2), uuringute kokkuvõtted ja ökotoksikoloogilised eksperimentaalsed hinnangud, mis on avaldatud ekspertide heaks kiidetud väljaannetes, või ka peatükid, mis on mugandatud või otse üle võetud riskianalüüsist, mille esitas 2008. aastal liit ja mis on üldsusele kättesaadav (nt peatükid 5.6.3, 5.7.3, 5.10.3 ja lk 141, 142 ja lk 168–175).
- 135 Tuleb tõdeda, et põhjendused, miks eespool viidatud teave ei saa olla hõlmatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud erandiga, nähtuvad vaidlustatud otsustest selgelt ehk et see teave on juba üldsusele kättesaadav.

- 136 Seejärel rõhutab kemikaaliamet, et mis puudutab alternatiivide analüüsi ja kemikaaliohutuse aruannet, siis DNEL- ja PNEC-väärtusi, uuringute tulemusi ja järeldusi klassifikatsiooni kohta ei peetud konfidentsiaalseks, kuna neid tulemusi ja järeldusi kui sellised, ilma üksikasjaliku alusanalüüsita, ei saa pidada sellisteks, mis tõsiselt kahjustaksid hageja või kolmandate isikute ärihuvi. Sellest põhjendusest selgub esiteks, et ühelt poolt tegi kemikaaliamet vahet „objektiivsetel“ andmetel ja lihtsatel järeldustel, mida võib kergesti teha ning mida peetakse mittekonfidentsiaalseks, ning teiselt poolt üksikasjalikel hinnangutel, mida on andnud hageja nende andmete põhjal ning mida peetakse konfidentsiaalseteks. Teiseks mainivad vaidlustatud otsused samuti, et seda liiki teabe peab kemikaaliamet vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punktidele c, e ja f avaldama.
- 137 Järelikult mis puudutab DNEL- ja PNEC-väärtusi puudutavat teavet, tuleb tõdeda, et kemikaaliamet põhjendas piisavalt, miks ta leidis, et selle teabe avalikustamine ei kahjusta hageja ärihuvi, ning miks ta oli seisukohal, et ta peab teabe avalikustama, see tähendab määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punktides c, e ja f ette nähtud kohustuse olemasolu.
- 138 Lisaks märgitakse vaidlustatud otsustes, et NOAEL-kokkupuuteväärtused, mis sisalduvad lähenemisviisides, meetodites ja tähelepanekutes, ei saa kahjustada hageja ärihuvi ning et järelikult ei kahjusta tema ärihuvi samuti riski iseloomustuse suhtarv (RCR), mis kujutab endast DNEL- ja PNEC-väärtustele ja kokkupuuteväärtustele vastavate andmete kogumit. Kemikaaliamet rõhutab, et seda liiki teabele ei saa kohaldada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud erandit. Ta märgib, et sellist liiki teave on oluline selleks, et üldsusel oleks teave DEHP kasutusala seotud riskide kohta, ning et seega on olemas üldsuse suur huvi sellise teabe avalikustamise vastu.
- 139 Sellest tuleneb, et kemikaaliamet mainis selgelt põhjuseid, miks asjaomane teave tuleb tema arvates avalikuks teha, miks hageja argumendid määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2 ette nähtud erandite kohaldamiseks tuleb tagasi lükata ning miks ta on seisukohal, et teatud teavet ei saa avalikustada.
- 140 Vaidlustatud otsustes märgitakse, et avaldamata uuringuaruannete autorite nimesid ei avalikustatud, kohaldades määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b, kuid ühtegi erandit ei kohaldata nende uuringute kuupäevadele ja pealkirjadele.
- 141 Siinkohal tuleb ka asuda seisukohale, et vaidlustatud otsused sisaldavad põhjuseid, miks üksnes nende uuringute kuupäeva ja pealkirja võib avalikustada, mis ei ole üldsusele veel kättesaadavad.
- 142 Järelikult tuleb osaväide põhjendamiskohustuse rikkumise kohta tagasi lükata, kuna kemikaaliamet põhjendas vaidlustatud otsuseid õiguslikult piisavalt.
- 143 Kõigest eeltoodust tuleneb, et esimene väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 2, tuleb tagasi lükata.

3. Teine ja kolmas väide, millest teine väide puudutab TRIPS-lepingust tulenevate liidu kohustuste rikkumist ning konfidentsiaalse teabe kaitse õiguse rikkumist (ärisaladused) ning kolmas väide puudutab EIÕK artiklist 8 ja põhiõiguste harta artiklist 17 tulenevate liidu kohustuste rikkumist ning omandiõiguse ja omandi kaitse kahjustamist

- 144 Üldkohus on seisukohal, et teist ja kolmandat väidet, millest teine väide puudutab TRIPS-lepingust tulenevate liidu kohustuste rikkumist ning konfidentsiaalse teabe kaitse õiguse rikkumist (ärisaladused) ning kolmas väide puudutab EIÕK artiklist 8 ja põhiõiguste harta artiklist 17 tulenevate liidu kohustuste rikkumist ning omandiõiguse ja omandi kaitse kahjustamist, tuleb analüüsida koos.
- 145 Sissejuhatuseks ja nagu meenutati eespool punktis 116, kuuluvad TRIPS-lepingu sätted lahutamatu liidu õiguskorda, kuid nendele ei saa omistada vahetut õigusmõju. Sellest tuleneb, et TRIPS-lepingu artikli 39 lõikele 2 kui sellisele tuginedes ei saa vaidlustatud otsuseid kehtetuks tunnistada.

- 146 Esiteks tuleb analüüsida kemikaaliameti argumenti, mille kohaselt selleks, et saaks väita, et vaidlustatud otsused rikuvad EIÖKd, põhiõiguste hartat ja TRIPS-lepingut, oleks hageja pidanud tõstatama küsimuse määruse nr 1907/2006 erisätete ehk selle määruse artikli 119 lõike 1 punktide c, e ja f, mis näevad ette mittekonfidentsiaalsuse õigusliku eelduse, vastuolu kohta liidu esmase õiguse või nende konventsioonide õiguslikult kõrgemalseisvate sätetega.
- 147 Mis puudutab EIÖK ja põhiõiguste harta rikkumisega seotud väidet, tuleb asuda seisukohale, et hageja tõstatab teabe kaitse põhiõiguse, mis on sätestatud ELTL artiklis 339. Samuti tuleb meenutada, et vastavalt kohtupraktikale tunnistatakse ärisaladuse kaitset kui üldpõhimõtet (vt selle kohta kohtuotsused, 24.6.1986, AKZO Chemie ja AKZO Chemie UK vs. komisjon, 53/85, EU:C:1986:256, punkt 28; 19.5.1994, SEP vs. komisjon, C-36/92 P, EU:C:1994:205, punkt 37, ja 14.2.2008, Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, punkt 49). Tekib seega küsimus, ega määruse nr 1907/2006 artiklit 119 ei ole tõlgendatud nii, et seda kohaldades kahjustas kemikaaliamet selle teabe kaitse põhiõigust. Nagu rõhutab hageja, ei ole tema argumentid seega suunatud mitte määruse nr 1907/2006 erisätte vastu, vaid selle viisi vastu, kuidas kemikaaliamet seda sätet tõlgendas ja seega laadi vastu, kuidas seda kohaldati. Seega ei saa hagejale ette heita, et ta ei tõstatanud ELTL artikli 277 alusel määruse kohaldamatust seetõttu, et see oli väidetavalt vastuolus liidu esmase õigusega.
- 148 Mis puudutab TRIPS-lepingu rikkumist käsitlevat argumenti, siis eespool punktis 145 meenutatud põhjustel on asjakohatu kemikaaliameti argument, et hageja oleks pidanud tõstatama asjaomaste määruste sätete õigusvastasuse väite seoses TRIPS-lepingu sätetega.
- 149 Teiseks tuleb analüüsida teist väidet, et on rikutud TRIPS-lepingust tulenevaid liidu kohustusi ning sellest tulenevalt on kahjustatud ärisaladuste kaitse õigust. Hageja väidab, et vaidlusalune teave on ärisaladus (konfidentsiaalne teave) TRIPS-lepingu artikli 39 lõike 2 tähenduses selles mõttes, et see ei ole kogumis või üksikosade täpses paigutuses ja kokkupanus üldteada või kergesti kättesaadav isikutele ringkondades, kes tavaliselt kõnesolevat laadi teabega tegelevad.
- 150 Nagu eespool punktis 116 meenutati, tuleneb kohtupraktikast, et kui TRIPS-lepinguga hõlmatud valdkonnas on olemas liidu õigusaktid, kohaldatakse liidu õigust, kusjuures tekib kohustus tõlgendada seda nii palju kui võimalik kooskõlas TRIPS-lepinguga.
- 151 Määrusi nr 1049/2001 ja nr 1907/2006 tuleb seega tõlgendada viisil, mis tagab nende kooskõla TRIPS-lepingu artikli 39 lõigete 2 ja 3 sisuga. Viimati nimetatud säte ei saa siiski tähendada, et intellektuaalomandi õigustele antud kaitse on absoluutselt ülimuslik võrreldes eeldusega sellise teabe avalikustamise kohta, mis esitati kemikaali kasutusala autoriseeringu taotluse raames. Selles tähenduses tähendaks seisukoht, mida pooldab hageja, määruse nr 1907/2006 artikli 119 kohaldamata jätmist. Sellise seisukohaga aga ei saa nõustuda, kuna see tegelikult viiks selle sätte õigusjärgsuse vaidlustamiseni TRIPS-lepingu artikli 39 lõikeid 2 ja 3 arvestades (vt selle kohta ja analoogia alusel kohtuotsus, 17.9.2007, Microsoft vs. komisjon, T-201/04, EU:T:2007:289, punkt 800).
- 152 Käesoleval juhul ei selgu, et kemikaaliamet kohaldas määrusi nr 1049/2001 ja nr 1907/2006 nii, et see vastaks TRIPS-lepingu artikli 39 lõigetele 2 ja 3.
- 153 Nimelt nagu nähtub eespool punktidest 60–67, võis avaldatud uuringuid, mis järelikult olid juba üldsusele kättesaadavad, avalikustada. See on nii seda enam, et kemikaaliamet kustutas järeldused, mille hageja oli nende uuringute alusel teinud ning mis ei olnud üldsusele kättesaadavad ning mille kohta kemikaaliamet leidis, et tegemist oli lisaväärtusega eespool punkti 60 tähenduses. Need järeldused on seega erinevad uuringute objektiivselt sisust ning ka lihtsatest järeldusest, mida nendest uuringutest võiks asjaomase valdkonna ükskõik milline ekspert teha.

- 154 Selline vahetegemine kemikaaliameti poolt esiteks uuringute objektiivse sisu ja lihtsate järelduste, mida nendest teha võib, ning teiseks lisaväärtust omavate ainulaadsete ja isiklike hinnangute vahel tuleneb määruste nr 1049/2001 ja nr 1907/2006 kohaldamisest, mis on kooskõlas TRIPS-lepingu artikli 39 lõigetega 2 ja 3.
- 155 Mis puudutab eespool punktis 68 viidatud uuringuid, tuleb meenutada, et hageja ei esitanud asjaolusid, mis võimaldaksid mõista, kuidas nende avalikustamine oleks õigusvastane. Seega tuleb asuda seisukohale, et hageja ei ole tõendanud, kuidas kemikaaliamet ei kohaldanud liidu õigust kooskõlas TRIPS-lepingu artikli 39 lõigetega 2 ja 3.
- 156 Lõpuks, mis puudutab DNEL- ja PNEC-väärtusi ja NOAEL-kokkupuuteväärtusi, rõhutati eelkõige eespool punktides 129 ja 151, et määruste nr 1049/2001 ja nr 1907/2006 ja TRIPS-lepingu artikli 39 lõigete 2 ja 3 sidusa kohaldamise tulemus ei saa olla, et jäetakse kohaldamata määruse nr 1907/2006 artikkel 119, ega ka see, et rahvatervise huvi jäetakse tähelepanuta. Tuleb lisada, et TRIPS-lepingu artikkel 39 näeb ise lõikes 3 ette avalikustamise võimaluse, kui see on vajalik üldsuse kaitseks.
- 157 Sellest tuleneb, et teine väide ei ole põhjendatud.
- 158 Mis puudutab kolmandat väidet, siis tuleb rõhutada, nagu meenutati eespool punktis 147, et hageja ei tõstatanud nende määruse nr 1907/2006 erisätete ehk selle määruse artikli 119 lõike 1 punktide c, e ja f, mis näevad ette mittekonfidentsiaalsuse õigusliku eelduse, vastuolu liidu esmase õiguse või nende konventsioonide õiguslikult kõrgemalseisvate sätetega, vaid ta väitis, et viis, kuidas kemikaaliamet tõlgendas neid sätteid ja järelikult laad, kuidas ta neid kohaldas, ei olnud kooskõlas EIÕK artikli 8, EIÕK lisaprotokolli artikli 1 ja põhiõiguste harta artikliga 17.
- 159 Tuleb märkida, et kuigi EIÕK artikli 8 lõikes 1 on sätestatud põhimõte, et ametivõimud eraelu õiguse kasutamisse ei sekku, lubab lõige 2 sellist sekkumist, kui see on „kooskõlas seadusega ja kui see on demokraatlikus ühiskonnas vajalik riigi julgeoleku, ühiskondliku turvalisuse või riigi majandusliku heaolu huvides, korratuse või kuriteo ärahoidmiseks, tervise või kõlbluse või kaasinimeste õiguste ja vabaduste kaitseks“.
- 160 Tuleb tõdeda, et oma menetlusdokumentides eksib hageja EIÕK artikli 8 ulatuse suhtes, rõhutades, et see säte kaitseb omandiõigust. Ta ei esita ühtegi konkreetset argumenti selleks, et tõendada, et on kahjustatud ametivõimude mittesekkumise põhimõtet eraelu austamise õiguse kasutamisel, mis on selles sättes ette nähtud. Sõltumata sellest eksimusest ja sellest tulenevate argumentide puudumisest jääb hageja väide siiski arusaadavaks. Sellega seoses on Euroopa Kohus oma 14. veebruari 2008. aasta otsuses Varec (C-450/06, EU:C:2008:91, punktid 47 ja 48), viidates Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikale, tunnistanud, et võib osutada vajalikuks keelata konfidentsiaalseks peetud teabe avalikustamine, et säilitada ettevõtja põhiõigus eraelu austamise kaitsele, mis on sätestatud EIÕK artiklis 8 ja põhiõiguste harta artiklis 7, kusjuures tuleb täpsustada, et mõistet „eraelu“ ei tule tõlgendada nii, nagu see ei hõlmaks juriidiliste isikute ärialast tegevust.
- 161 Mis puudutab põhiõiguste harta artikli 17 lõiget 1, siis selle kohaselt on igaühel õigus vallata, kasutada, käsutada ja pärandada oma seaduslikul teel saadud omandit. Kellelki ei tohi tema omandit ära võtta muidu kui üldistes huvides ja seaduses ette nähtud juhtudel ja tingimustel ning õigeaegse ja õiglase hüvituse eest. Omandi kasutamist võib reguleerida seadusega niivõrd, kui see on vajalik üldistes huvides. Kohtupraktika kohaselt puudutab selle sättega ette nähtud kaitse varalise väärtusega õigusi, millest õiguskorda arvestades tuleneb omandatud õiguslik seisund, mis võimaldab õiguste valdajal neid õigusi enda kasuks sõltumatult teostada (vt selle kohta kohtuotsus, 22.1.2013, Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, punkt 34).
- 162 Kohtupraktikast nähtub samuti, et EIÕK artiklis 8 sätestatud õigus sellele, et austataks isiku eraelu, on lahutamatu osa õiguse üldpõhimõtetest, mille järgimise tagab liidu kohus. Siiski ei ole tegemist absoluutse põhimõttega, vaid sellega tuleb arvestada vastavalt selle ülesandele ühiskonnas. Sellele saab

seada piiranguid, tingimusel et need piirangud vastavad tegelikult liidu taotletud üldise huvi eesmärkidele ega kujuta seda eesmärki silmas pidades ülemäärast ja lubamatut sekkumist, mis rikuks sel viisil tagatud õiguse olemust (kohtuotsused, 5.10.1994, X vs. komisjon, C-404/92 P, EU:C:1994:361, punktid 17 ja 18, ning 24.9.2008, M vs. ombudsman, T-412/05, ei avaldata, EU:T:2008:397, punkt 126). Kohtupraktika kohaselt kehtib sama põhiõiguste harta artiklis 17 sätestatud omandiõiguse kohta (kohtuotsus, 12.7.2005, Alliance for Natural Health jt, C-154/04 ja C-155/04, EU:C:2005:449, punkt 126).

- 163 Sellest tuleneb, et EIÕK artiklit 8 ja põhiõiguste harta artiklit 17 ei saa tõlgendada nii, et kehtestatakse automaatne erand avalikustamise põhimõttest seoses dokumentidega, mis on koostatud eraõigusliku üksuse äritegevuse raames. Sellist liiki dokumentidega tutvumiseks kolmanda isiku esitatud taotluse puhul tuleb läbi viia iga dokumendi konkreetne ja tegelik analüüs, välja arvatud juhtudel, kui Euroopa Kohus ja Üldkohus on möönnud, et on olemas üldine eeldus asjaomaste dokumentidega tutvuda võimaldamisest keeldumiseks. Nagu järeldati eespool punktides 33–42, ei ole olemas üldist eeldust nende dokumentidega tutvuda võimaldamisest keeldumiseks, mis on esitatud määrusega nr 1907/2006 ette nähtud autoriseerimismenetluse raames.
- 164 Käesoleval juhul viis kemikaaliamet seega läbi konkreetse analüüsi erinevate andmete kohta, millega seoses oli dokumentidega tutvumise taotlus esitatud. Tuleb märkida, et see analüüs viidi läbi kooskõlas omandiõiguse ja õigusega eraelu austamisele.
- 165 Kõigepealt, nagu nähtub sisuliselt eespool punktidest 60 ja järgmistest punktidest, tuleb märkida, et hulk vaidlusalust teavet moodustab üldsusele kättesaadavate uuringute kogumi, kuid asjaolu, et see intellektuaalne panus, mille konkreetne vorm on aruanne, omab varalist väärtust, ei tähenda siiski, et selles sisalduv kogu teave puudutab ärihuvi ning et teabe avalikustamine kahjustaks automaatselt ärihuvi. Isiku ärihuvide kaitse kahjustamist, nagu sellele on viidatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2, ei saa tingimata kindlaks määrata avalikustatava teabe varalist väärtust arvestades.
- 166 Mis seejärel puudutab DNEL- ja PNEC-väärtusi puuduvat teavet, tuleb asuda seisukohale, et selle avalikustamine ei kahjusta õigust eraelu austamisele ja omandiõigust. Kemikaaliameti sekkumine nende õiguste kasutamisse on nimelt lubatud, võttes arvesse, et see on määruse nr 1907/2006 artikliga 119 ette nähtud ning et see on vajalik tervise ja keskkonna kaitseks.
- 167 Lõpuks, mis puudutab NOAEL-kokkupuuteväärtusi, siis nende avalikustamine on samuti oluline, et üldsusel oleks teave DEHP kasutusala seotud ohtude kohta. Seega on üldsusel suur huvi selle teabe avalikustamise vastu. Isegi kui eeldada, et vaidlusaluse teabe avalikustamine on õiguse eraelu austamisele ja omandiõiguse piirang – mida hageja ei ole siiski käesoleval juhul tõendanud –, siis see avalikustamine vastab igal juhul liidu taotletud üldise huvi eesmärkidele ning taotletud eesmärki arvestades ei kujuta endast kuidagi ülemäärast ja lubamatut sekkumist, mis rikuks nende õiguste olemust.
- 168 Eeltoodut arvestades tuleb teine ja kolmas väide tagasi lükata.

4. Neljas väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 3

- 169 Hageja esitab neljanda väite, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 3, mis kaitseb liidu institutsioonide otsustamisprotsessi välise, põhjendamatu ja õigusvastase kahjustamise ja mõju eest. Kõigepealt väidab hageja, et põhimõte on, et jäetakse avalikustamata teave, mis puudutab menetlusi, milles institutsioon ei ole veel otsust teinud, ning see on kooskõlas määruse nr 1049/2001 loogikaga. Kui kemikaaliamet dokumendid avalikustab, kahjustab ta tõsiselt seda protsessi. Seejärel rõhutab hageja, et kui riskihindamise komitee ja sotsiaal-majandusliku analüüsi komitee annavad oma arvamuse, võib neid mõjutada vaidlusaluse teabe võimalik avalikustamine, kuna see teave võimaldab samuti teabega tutvumise taotluse esitajatel nende aruteludel osaleda. Seevastu autoriseeringu taotlejal

ei ole võimalik nende komiteede koosolekutel osaleda ning tal ei ole õigust olla ära kuulatud menetluse kõigis etappides. Lõpuks rõhutab hageja, et kõnealuse teabe avalikustamine ei ole ühegi ülekaaluka üldise huviga põhjendatud.

- 170 Kemikaaliamet vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 171 Tuleb meenutada, et määruse nr 1049/2001 põhjendus 11 rõhutab, et institutsioonidel peaks olema õigus kaitsta vajaduse korral oma sisemisi nõupidamisi ja arutelusid, et tagada võime täita oma ülesandeid. Sama määruse artikli 4 lõike 3 esimene lõik sätestab, et „[k]eelatakse juurdepääs dokumendile, mille institutsioon on koostanud oma sisekasutuseks või mille institutsioon on saanud ning mis käsitleb küsimust, milles institutsioon ei ole veel otsust teinud, kui sellise dokumendi avaldamine kahjustaks oluliselt institutsiooni otsustamisprotsessi, välja arvatud juhul, kui avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve“.
- 172 Kohtupraktikast ilmneb, et selle erandi kohaldamine eeldab, et on tõendatud, et sellise dokumendiga tutvumise võimaldamine, mille institutsioon on koostanud oma sisekasutuseks, võis konkreetselt ja tegelikult kahjustada institutsiooni otsustamisprotsessi ning et kahjustamise oht oli mõistlikult ettenähtav ega olnud ainult oletuslik (kohtuotsus, 18.12.2008, Muñiz vs. komisjon, T-144/05, ei avaldata, EU:T:2008:596, punkt 74).
- 173 Pealegi selleks, et tõstatada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus sätestatud erandit, peab otsustamisprotsessi kahjustamine olema raske. Nii on see nimelt siis, kui asjaomase dokumendi avalikustamisel on otsustamisprotsessile oluline mõju. Kahjustamise raskuse hindamine sõltub juhtumi kõikidest asjaoludest, eelkõige institutsiooni poolt avalikustamisega seoses välja toodud negatiivsetest mõjust otsustamisprotsessile (kohtuotsused, 18.12.2008, Muñiz vs. komisjon, T-144/05, ei avaldata, EU:T:2008:596, punkt 75, ja 7.6.2011, Toland vs. parlament, T-471/08, EU:T:2011:252, punkt 71).
- 174 Neljandat väidet tuleb analüüsida nendest kaalutlustest lähtudes.
- 175 Kõigepealt tuleb tagasi lükata hageja seisukoht, mille eesmärk on muuta põhimõtteks määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 3 ette nähtud erand avalikustamisest. Nimelt jääb sama määruse artiklis 2 sätestatud dokumentidega tutvumise võimaldamise põhimõte selleks põhimõtteks, mida kohaldatakse menetlustele, milles asjaomane institutsioon ei ole otsust veel teinud. Erandid sellest põhimõttest on määratletud määruse nr 1049/2001 artiklis 4, nagu seda on tõlgendatud kohtupraktikas. Eespool viidatud artikli 4 lõike 3 alusel saab dokumentidega tutvumise võimaldamise põhimõttest seega teha erandi üksnes eespool viidatud punktides 172 ja 173 meenutatud kohtupraktikas kindlaks määratud tingimustel.
- 176 Seejärel tuleb analüüsida küsimust, kas vaidlusaluse teabega tutvuda võimaldamine oleks võinud tõsiselt kahjustada kemikaaliamenti otsustamisprotsessi. Hageja väidab sisuliselt, et autoriseeringu taotlejatel ei ole tagatist olla ära kuulatud otsustamisprotsessi kõikides etappides ning neil ei ole võimalust esitada seisukohti rikkumiste või vigade kohta. Lisaks võimaldavad riskihindamise komitee ja sotsiaal-majandusliku analüüsi komitee teabega tutvumise taotluse esitajatel nende komiteede aruteludel osaleda. Seevastu autoriseeringu taotlejatel ei ole õigust neil aruteludel osaleda.
- 177 Esiteks tuleb meenutada, et määruse nr 1907/2006 artikli 64 lõige 5 sätestab, et kemikaaliamet edastab riskihindamise komitee ja sotsiaal-majandusliku analüüsi komitee arvamuse eelnõud autoriseeringu taotlejale ning taotleja võib soovi korral kahe kuu jooksul alates arvamuse eelnõu kättesaamisest teha kirjalikke märkusi. Nii tagab see säte autoriseeringu taotleja õiguse esitada kirjalikke argumente komiteedele enne, kui nad võtavad vastu oma lõpliku arvamuse autoriseeringutaotluse kohta.
- 178 Teiseks ei tõenda hageja, kuidas teabega tutvumisega taotluse esitajad, kellele antakse vaatleja staatus, võiksid tõsiselt kahjustada kemikaaliamenti otsustamisprotsessi.

- 179 Nimelt näevad riskihindamise komitee ja sotsiaal-majandusliku analüüsi komitee töökordade (viitenumbri MB/09/2009 (lõplik); edaspidi „komiteede töökordad“) artiklid 6, mis on identselt sõnastatud, ette, et vaatlejad (*stakeholder representatives*; sidusrühmade esindajad) „võivad“ saada loa osaleda komiteede koosolekutel, kusjuures kemikaaliametil on selles suhtes kaalutlusruum. Pealegi on nende osalemine kemikaaliameti koosolekutel rangelt piiritletud. Töökordade artikli 6 lõike 6 kohaselt peavad vaatlejad järgima „huvitatud organisatsioonide vaatlejate käitumise juhendit kemikaaliameti koosolekutel“ (viitenumbri ED/62/2008; edaspidi „käitumisjuhend“), mis võeti vastu kemikaaliameti tegevdirektori 9. oktoobri 2008. aasta otsusega.
- 180 See käitumisjuhend näeb ette, et huvitatud organisatsioonid peavad vältima selliste isikute nimetamist vaatlejateks, kel on otsene huvi komiteede poolt läbi vaadatavate juhtumite suhtes ning et kui selline huvi on olemas, peavad need organisatsioonid tegema koosoleku alguses sellekohase avalduse (punkt 6). Ta rõhutab samuti, et vaatlejad ei saa koosolekutel sekkuda nii, et see tähendaks ähvardamist, või et see takistaks selle organi tööd (punkt 7) ning et nende osalemine koosolekutel toimub presidendi kaalutusõiguse alusel (punkt 8). Käitumisjuhend mainib samuti, et vaatlejad peavad tavaliselt eelnevalt teavitama, kõige hiljem koosoleku alguses, presidenti nendest punktidest, milles nad soovivad kaasa rääkida, ning et nende sõnavõtt peab olema lühike ja jääma ette nähtud aja sisse (punkt 9). Lõpuks täpsustab käitumisjuhend, et vaatlejad võivad esitada dokumente, kuid asjaolu, et neid dokumente jagatakse, ei tähenda seda, et kemikaaliamet kinnitab või kiidab nende sisu heaks (punkt 15).
- 181 Eeltoodust selgub, et hageja eksib vaatlejate rollis komiteedele koosolekutel ning et vaatlejate roll on rangelt piiritletud, et takistada otsustamisprotsessi rasket kahjustamist.
- 182 Kuigi kemikaaliamet ei vaidlusta seda, et autoriseeringu taotlejal ei ole komiteede koosolekutel põhimõttelist võimalust osaleda samal alusel kui vaatlejad ning et tal ei ole seega õigust seal sõna võtta, tuleb siiski tõdeda, nagu rõhutati eespool punktis 177, et määruse nr 1907/2006 artikli 64 lõike 5 kolmas lõik annab talle õiguse esitada üksikasjalikud kirjalikud argumendid ning see säte annab talle selle tegemiseks kahekuulise tähtaja alates arvamuse eelnõu kättesaamisest. Sel juhul on tal võimalik vastata vaatlejate võimalikele märkustele.
- 183 Samuti tuleb märkida, et vastuseks Üldkohtu kirjalikule küsimusele pooltele seoses vaatlejate rolliga, nagu see on käitumisjuhendiga ette nähtud, viitas kemikaaliamet 14. detsembri 2012. aasta juhenddokumendile, milles on kirjeldatud tema lähenemist autoriseerimismenetluse raames (edaspidi „juhenddokument“). Kemikaaliamet märgib, et vaatleja kohaolek ning autoriseeringu taotlejate puudumine võib viia ärakuulamiseni, mis on ebavõrdne, kuna esimesena nimetatud on ainsana need isikud, kes võivad asjaomase juhtumi kohta teha märkusi. Seetõttu täpsustas ta juhenddokumendis, et seda liiki menetluses ei ole vaatlejal komiteede koosolekutel mingit sõnaõigust. Tuleb tõdeda, et see juhend on kooskõlas käitumisjuhendiga, mis annab kemikaaliametile kaalutlusruumi, märkides, et vaatlejatele „võib“ anda loa osaleda komiteede koosolekutel, ning mis annab presidendile kaalutusõiguse koosolekute läbiviimisel. Samuti nägi kemikaaliamet ette, selleks et tagada käitumisjuhendi ja komiteede töökordade kooskõla, et vaatlejal ei võimaldata tutvuda konfidentsiaalse äriteabega ning nad ei saa osaleda koosolekute nendel osadel, millel arutatakse seda teavet.
- 184 Lõpuks ei ole hageja esitanud ühtegi konkreetset argumenti, mis võimaldaks tõdeda, et käesoleval juhul DEHP kasutusala autoriseeringu taotlust puudutava vaidlusaluse teabega tutvuda võimaldamine oleks sisuliselt mõjutanud kemikaaliameti ja komisjoni otsustamisprotsessi ning seda raskelt kahjustanud.
- 185 Võttes ühelt poolt arvesse määrusega nr 1907/2006 kehtestatud mehhanismi – mida täpsustavad komiteede töökordad – ning juhenddokumenti ning teiselt poolt seda, et puuduvad konkreetset asjaolud, mis võimaldaksid kahtlustada, et käesoleval juhul vaidlusaluse teabega tutvuda võimaldamine kahjustas kemikaaliameti otsustamisprotsessi, tuleb tõdeda, et vaidlusaluse teabe avalikustamine ei saa negatiivselt mõjutada otsustamisprotsessi sel määral, et seda raskelt kahjustatakse.

186 Eeltoodust tuleneb, et neljas väide määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 rikkumise kohta tuleb tagasi lükata.

187 Kõigest eeltoodust tuleneb, et hagi tuleb jätta rahuldamata, ilma et oleks vaja teha otsust kemikaaliameti poolt enda kaitseks esitatud asja läbivaatamist takistava asjaolu kohta.

Kohtukulud

188 Vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna käesolevas asjas kaotas hageja kohtuvaidluse, tuleb kemikaaliameti kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kohtukulud vastavalt tema nõudele mõista välja hagejalt.

189 Jätta komisjoni kohtukulud vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1 tema enda kanda.

190 Jätta ClientEarthi, EEBi ja HCWH Europe'i kohtukulud vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 3 nende endi kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta Deza a.s.-i kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Kemikaaliameti (ECHA) kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kohtukulud.

3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

4. Jätta ClientEarthi, European Environmental Bureau (EEB) ja Vereniging Health Care Without Harm Europe'i kohtukulud nende endi kanda.

Prek

Labucka

Kreuschitz

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 13. jaanuaril 2017 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Vaidluse aluseks olevad asjaolud	2
Menetlus ja poolte nõuded	3
Õiguslik käsitlus	4
1. Eraldi väide, mis käsitleb määrusega nr 1907/2006 ette nähtud autoriseerimismenetluses esitatud teabe konfidentsiaalsuse üldise eelduse olemasolu	5
2. Esimene väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 2	7
Esimene osaväide, et vaidlusalune teave on konfidentsiaalne, kuna see on äriteave ja puudutab hageja oskusteavet	8
Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taande rikkumise küsimus	9
Küsimus teabe avalikustamise kohustuse kohta määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punkti f alusel või selle teabe juba avalikustatud teabeks olemise kohta	14
– Määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punkti f väärat kohaldamist käsitleva vaidlustamise vastuvõetavus	14
– Teatud teabe avalikustamise kohustus määruse nr 1907/2006 artikli 119 lõike 1 punkti f alusel ja küsimus muu teabe juba avalikustatud teabeks olemise kohta	15
Teine osaväide, et on rikutud intellektuaalomandi õiguste kaitset, mis põhjendab määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kohaldamist	17
Kolmas osaväide, et puudub selge viide üldisele huvile, mis põhjendab vaidlusaluse teabe avalikustamist	19
Neljas osaväide, et on rikutud põhjendamiskohustust	20
3. Teine ja kolmas väide, millest teine väide puudutab TRIPS-lepingust tulenevate liidu kohustuste rikkumist ning konfidentsiaalse teabe kaitse õiguse rikkumist (ärisaladused) ning kolmas väide puudutab EIÕK artiklist 8 ja põhiõiguste harta artiklist 17 tulenevate liidu kohustuste rikkumist ning omandiõiguse ja omandi kaitse kahjustamist	21
4. Neljas väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 3	24
Kohtukulud	27